

شەجەرە ئى تۈرك

ئەبۇلغازى باھادىرخان

بىسىمىلاھىر رەھمانىر رەھىم

ئىپتىداسىز ۋە ئىنتىھاسىز ۋە شېرىكىسىز ، يەتتە قات ئاسمان ۋە يەتتە قات يەرنى ، ئون سەككىزمىڭ ئالەمنى بول دېگەندە بولدۇرغان تەڭرىگە ھەمدۇسانادىن كېيىن ئۇنىڭ دوستى ۋە بارچە ئالەم پەرزەنتلىرىگە ۋە جىنلارغا ئەۋەتىلگەنلەرنىڭ ئەلاسى ئۇلۇل ئەزم ۋە رسالەت ۋە نۇبۈۋەت ۋە خاتامەت. بۇ تۆت مەرتىۋىنى ئۆز فەزلىدىن ئىنايەت قىلىۋەتكەن رەسۇل مۇھەممەددۇر. مۇستەفانىڭ دۇرۇدىدىن كېيىن مۇھىبۇل ئۆلەما ۋە مۇرەببىيۇل فۇزەلا چىڭگىزخاننىڭ ئەۋلادى — ئەرەب مۇھەممەدخان ئوغلى ئەبۇلغازى باھادىرخان چىڭگىزى ۋە خارەزمى شۇنداق ئىپتىدۇركى ، چىڭگىزخاننىڭ ئاتا ۋە ئەجداتلىرى ، ھەر ۋىلايەتلەردە پادىشاھلىق قىلىپ تۇرغانىدى. مۇئەرىرخلار تۈركىي ، فارسى تىللار بىلەن ئۇلارنىڭ پادىشاھلىق قىلغان ۋە تۇغۇلغان ، ئۆلگەن تارىخلىرىنى ، ياخشى ۋە يامان قىلغان ئىشلىرىنى يېزىپ تۇرغانىدى. بىر پادىشاھ نامىغا بىر دانىشمەن كىشى بىر تارىخ پۈتۈپ تۇرغان ۋە يەنە بىر نەچچە يىللاردىن كېيىن شۇ پادىشاھنىڭ ئەۋلادىدىن يەنە بىرەيلەن پادىشاھ بولغاندا ، يەنە بىر دانىشمەن مۇئەرىرخ پەيدا بولۇپ ، مەن بۇرۇنقى ئۇ مۇئەرىرختىن ياخشىراق پۈتمەن دەپ ، بۇ پادىشاھنىڭ نامىغا ئاتاپ بىر تارىخ پۈتكەن. شۇنداقلا چىڭگىزخان ئەۋلادىدىن ھەرقايسى يۇرتلاردا ئۆتكەن پادىشاھلارنىڭ ناملىرىغا ئاتاپ ، بەزىلەرگە ئون تارىخ ، بەزىلەرگە يىگىرمە تارىخ ۋە بەزىلەرگە ئوتتۇز تارىخ پۈتۈپ تۇرۇلغانىدى. ئىران بىلەن تۇراندا ئۆتكەن چىڭگىزخان ئوغلىنىڭ ناملىرىغا بېغىشلانغان تارىخلاردىن ئۇشۇ زامان فەقىرنىڭ ئالدىدا ئون سەككىز مۇجەللەد ھازىر تۇرۇپتۇ. ئەمما بىزنىڭ ئاتا ۋە ئاكىلىرىمىزنىڭ بىپەرۋالىقى ۋە خارىزم خەلقىنىڭ بىۋاقۇپلۇقى ، بۇ ئىككى سەۋەبتىن ، بىزنىڭ جامائىتىمىز ئەبدۇللاخاننىڭ ئاتىلىرى بىلەن بىزنىڭ ئاتىلىرىمىزنىڭ ئايرىلغان يېرىدىن ، تا بىزگە كەلگۈچە بولغان تارىخلىرى پۈتۈلمەي كېلىندى. بۇ تارىخنى بىر كىشىگە تەكلىپ قىلايلى ، دەپ پىكىر قىلدۇق. ھېچ مۇناسىپ كىشى تاپمىدۇق. زۆرۈر بولدى. شۇل سەۋەبتىن ، « يىتىم ئۆز كىندىكىنى ئۆزى كېسەر» دېگەن تۈركىي تەمسىلدەك ، ئۆز تارىخىمىزنى ئۆزىمىز يازدۇق.

ئادەم ئەلە يەسسسالامدىن تا بۇ كەمگىچە نۇرغۇن تارىخ ئۆتكەنكى، بۇنىڭ ھېسابىنى بىر تەڭرى بىلۈر. ھېچبىر پادىشاھ ۋە ئەمىر ۋە ھەكىم ۋە دانىشمەن ئۆز تارىخىنى ئۆزى يازغان ئەمەستۇر. بىزنىڭ يۇرتىمىزنىڭ ھاۋاسىدىن ۋە ئەھلى خارىزىمىنىڭ بېيىزۋەتلىكىدىن ھېچقاچاندا بولمىغان ئىش بولدى. ئەمدى كۆڭلىڭىزگە كەلمىسۇنكى، فەقىر تەرىپلەپ يالغان ئېيتقان بولغايمەن ۋە ئۆزۈمنى غەلتە تەرىپلەپ ئۆتكەن بولغايمەن. بۇ فەقىرگە خۇدايتائاللا ئىنايەت قىلىپ كۆپ نەرسە بەرگەندى، خۇسۇسەن ئۈچ ھۈنەر بەرگەندى: ئاۋال سپاھگەرلىكنىڭ قانۇنىي ۋە يوسۇندۇر، قانداق ئاتلىنىش ۋە يۈرۈش قىلىش ۋە ياۋغا يېساق ياساش، كۆپ بىلەن يۈرۈش قىلغاندا قانداق قىلىش، ئاز بىلەن يۈرۈش قىلغاندا قانداق قىلىش، دوستقا، دۈشمەنگە قانداق سۆزلەش؛ ئىككىنچى، مەسنەۋىيەت ۋە قەسايد ۋە غەزاليەت ۋە مۇقەتتە ئوت، ۋە رۇبائىيەت ۋە بارچە ئەشئارنى پەھىملەمەكلىك، ئەرەبىي ۋە فارىسىي ۋە تۈركىي لۇغەتلىرىنىڭ مەنىسىنى بىلمەكلىك؛ ئۈچىنچى، ئادەم ئەلە يەسسسالامدىن تا بۇ كەمگىچە ئەرەبىستاندا، ئىران ۋە تۇراندا ۋە موغۇلىستاندا ئۆتكەن پادىشاھلارنىڭ ئاتلىرى ۋە ئۆمۈرلىرىنىڭ ۋە سەلتەنەتلىرىنىڭ كەم ۋە زىيادىلىكىنى بىلمەكلىك. بۇ ۋاقىتتا پەھىملەمەكلىك ۋە تارىخ بىلمەكلىك دە فەقىرگە كىشى شايدا ئىراقدا ۋە ھىندىستاندا بولسا بولغاي، يوق دېسەم يالغان بولغاي، ئەمما سپاھنىڭ يوسۇنىنى بىلمەكلىك، بۇ چاغدا مۇسۇلمان ياكى باشقىلاردا بىز كۆرگەن ۋە ئىشلىگەن يەرلەردە ۋە يۇرتلاردا يوقتۇر. يەر يۈزى كەڭدۇر، شۇڭا ئىشتمىگەن يەرلەردە بولسا ئەجەب ئەمەس. ئەمدى مەقسىدىمىزگە كېلەيلى، بىز بۇ كىتابنى تارىخ ھىجرىي مىڭ يەتمىش تۆت ئەردىدە ئىبتىدا قىلدۇق ۋە « شەجەرەئى تۈرك » دەپ ئات قويدۇق. توققۇز باپ قىلدۇق.

ئاۋۋالقى باب ئادەم ئەلە يەسسسالامدىن تا موغۇلغىچە؛

ئىككىنچى باب موغۇلدىن تا چىڭگىزخانغىچە؛

ئۈچىنچى باب چىڭگىزخاننىڭ تۇغۇلىشىدىن ئۆلۈشىگىچە؛

تۆتىنچى باب چىڭگىزخاننىڭ ئۈچىنچى ئوغلى ئوكتاي قاتانىڭ ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادلىرىنىڭ ۋە چىڭگىزخاننىڭ ئوغلىلىرىدىن موغۇل يۇرتلىرىدا پادىشاھلىق قىلغان نەسلىرىنىڭ زىكرى؛

بەشىنچى باب چىڭگىزخاننىڭ ئىككىنچى ئوغلى چىغاتايخاننىڭ ئەۋلادىدىن ماۋرا ئۇننەھىر قەشقەر يۇرتىدا پادىشاھلىق قىلغانلارنىڭ زىكرى؛

ئالتىنچى باب چىڭگىزخاننىڭ كىچىك ئوغلى تولۇيخاننىڭ ئەۋلادىدىن ئىران مەملىكىتىدە پادىشاھلىق قىلغانلىرىنىڭ زىكرى؛

يەتتىنچى باب چىڭگىزخاننىڭ چوڭ ئوغلى جوچخاننىڭ ئەۋلادىدىن دەشتى قىپچاقتا پادىشاھلىق قىلغانلىرىنىڭ زىكرى؛

سەككىزىنچى باب جوچخاننىڭ ئوغلى شەيبانخاننىڭ ئەۋلادىدىن ماۋرا ئۈننەھەر ۋە قىرىم ۋە قازاق ۋە تۇرانا خان بولغانلىرىنىڭ زىكرى ۋە جوچخاننىڭ ئون ئۈچىنچى ئوغلى توقاي تېمۇرنىڭ نەسلىدىن قىرىم ۋە قازاق ۋە ماۋرا ئۈننەھەردە پادىشاھلىق قىلغانلىرىنىڭ زىكرى؛

توققۇزىنچى باب شەيبانخان ئەۋلادلىرىدىن خارەزىم مەملىكىتىدە پادىشاھلىق قىلغانلىرىنىڭ زىكرى، بۇ توققۇز باب خۇددى ھۆكۈمالار « ھېچ نەرسىنىڭ مەرتىۋىسى توققۇزدىن يۇقۇرى بولماس، ناھايىتى توققۇزدۇر » دەپ ئېيتقاندىكى، ئاجايىپ مۇناسىپ چۈشتى.

بىرىنچى باب

خۇدايتائالانىڭ ئادەم ئەلە يەسسسالامنى

ياراتقانلىقىنىڭ زىكرى

خۇدايتائالا ئۇنى ياراتماق بولۇپ، جەبرائىل ئەلە يەسسسالامنى يەر يۈزىگە بېرىپ، تۇپراق ئېلىپ كەل ، دەپ بۇيرۇدى. ئۇ يەر يۈزىگە كېلىپ تۇپراق ئالماق بولغاندا، يەر ئۈستىدىن كىم، نېمە قىلماقچىسەن، دەپ سورىدى. جەبرائىل ۋاقىئەنى بايان قىلدى. يەر تەڭرىتائالاغا ئانت بېرىپ: مەندىن تۇپراق ئالماغىل، تاڭلا ئادەم فەرزەنتلىرى كۆپەيگەندىن كېيىن ، بىرى ئاسىي، بىرى زالام، بىرى گۇناھكار بولىدۇ. ئۇلارنى خۇدايتائالا ئازاب قىلىدۇ. مېنىڭ تەڭرىتائالانىڭ غەزەبىگە ۋە ئازابىغا تابىم يوقتۇر، دېدى. جەبرائىل تۇپراق ئالماي قايتىپ كېلىپ، خۇداغا يەرنىڭ ئەرزىنى يەتكۈزدى. ئاندىن كېيىن مېكائىل ئەلە يەسسسالامنى ئەۋەتتى، ئۇ ھەم قايتىپ كېلىپ شۇ سۆزنى ئېيتتى. ئاندىن كېيىن ئىسرافىل ئەلە يەسسسالامنى ئەۋەتتى، ئۇ ھەم قايتىپ كېلىپ ئىشتكىنىنى ئەرز قىلدى. ئاندىن كېيىن

ئەزرائىل ئەلەيھىسسالامنى بۇيرۇدى. تۇپراق ھەم ئۇنىڭغىمۇ ئانت بەردى. ئەزرائىل ئەلەيھىسسالام ئېيتتى، تەڭرىنىڭ ھۆكۈمى سېنىڭ يالۋۇرۇپ ئانت بەرگىنىڭدىن ئارتۇقتۇر، دەپ ۋە ھازىرقى كەبئە تۇرغان يەردىن تۇپراق ئالدى. بۇنىڭ ئۈچۈن ئىنساننىڭ ئەرۋاھىنى ئالماقنى ئەزرائىلغا ھاۋالە قىلدى. ئاندىن كېيىن خۇدايىتائالا قۇدرەت قولى بىلەن ئۇ تۇپراقنى خېمىر قىلىپ، ئادەمنىڭ سۈرىتىنى ياساپ، ئوتتۇز توققۇز كۈن مەككە بىلەن تايىغىنىڭ ئارىسىغا قويدى. قىرىق كۈن بولغاندا، ئۇنىڭغا جان بەردى. ئىبلىسنىڭ ئادەمگە سەجدە قىلمىغىنى ۋە ئادەمنىڭ بېھىشقا بېرىپ، يەنە قايتا بۇ دۇنياغا كەلگىنى ئاندىن روشەنراق ۋە ئاقتاپتىن مەشھۇرراق تۇرۇر. ئۇنىڭ نېمىسىنى ئېيتاي، ئادەم مىڭ يىل بۇ دۇنيادا تۇرۇپ، ئۇ دۇنياغا كەتتى.

ئادەم دېگەن سۆز ئەرەبچە بولۇپ، يەرنىڭ يۈزىنى ئادەم دەيدۇ. ئەزرائىل تۇپراقنى يەرنىڭ ئىچىدىن ئالدى، بەلكى يەرنىڭ يۈزىدىن ئالغانىدى، شۇنىڭ ئۈچۈن ئادەم دېدىلەر، لەقىمى سەفىۋىلاھتۇر. ئادەم ئۆز ئوغلانلىرىدىن قىرىق مىڭ كىشىنى كۆرۈپ ئۆلدى. ئۆلەر ۋاقتىدا شىش ئاتلىق ئوغلنى ئۆزىنىڭ ئورنىدا قويدى. ئاندىن، كېيىن شىشنى خۇدايىتائالا پەيغەمبەر قىلدى. ئۇ توققۇز يۈز ئون ئىككى يىل ئۆمۈر كۆرۈپ جەننەت سارىيىغا كەتتى. شىشنىڭ مەنسى ھەيىبەتۇللاھتۇر. ئۇ ھەم ئۆلەر ۋاقتىدا ئوغلى ئانۇشنى ئورنىغا ئولتۇرغۇزدى. ئۇ ئۇلۇغ ئاتىسى ئادەمنىڭ شەرىئىتىگە ئەمەل قىلىپ، توققۇز يۈز ئون ئىككى يىل بۇ مەزىلدە تۇرۇپ، ئۇ مەزىلگە كەتتى. ئانۇشنىڭ مەنسى سادىق دېمەك بولۇر. ئۇمۇ ئۆلەر ئالدىدا، ئوغلى قىيىنانى ئورنىدا ئولتۇرغۇزۇپ، كۆپ نەسەت ۋە ۋەسىيەت قىلدى. قىيىنان سەككىز يۈز قىرىق يىل ئاتىسى يولىدا يۈرۈپ، ئوغلى مەھلايىلىنى ئورنىدا ئولتۇرغۇزۇپ، تەڭرى قېشىغا باردى. مەھلايىل زامانىدا ئادەم فەرزەنتلىرى كۆپ بولدى؛ مەھلايىل بابىل ئىقلىمىدا بىر شەھەر سالدى، ئېتىنى سۇس قويدى. تام ۋە ئۆيلەر سالدۇردى، كەندلەر قىلدۇردى. ئۇنىڭدىن ئىلگىرى تام ۋە ئۆيلەر يوق ئىدى، تاغلارنىڭ غارلىرىدا ۋە چاڭگاللىقلاردا ئولتۇرار ئىدى. (مەھلايىل) ئەلگە، يەر يۈزىگە يېيىلىڭلار، ھەر يەردە مۇناسىپ يەر تاپساڭلار ئېكىن ئېتىڭلار ۋە كەندلەر سېلىڭلار، دەپ ھۆكۈم قىلدى. خەلق شۇنداق قىلدى. مەھلايىل توققۇز يۈز يىگىرمە يىل بۇ دۇنيادا تۇرۇپ، ئۇ دۇنياغا كەتتى. ئۆلەر ئالدىدا، ئوغلى بەرەدىنى ئۆز ئورنىدا ئولتۇرغۇزدى. بەرەدى تاكى توققۇز يۈز ئاتمىش يىل ياشاپ، ئوغلى ئەخۇخنى ئۆز ئورنىدا ئولتۇرغۇزۇپ، ئاتىسىنىڭ كەينىدىن كەتتى. ئەخۇخ سۈرىيەنى تىلى بىلەن ئاتالغان نام ئىدى. دىنىي ئىسلام، ھېكمەت ۋە تىبابەت ئىلمىدىن كۆپ دەرس ئۆتەر ئىدى. شۇ سەۋەبتىن ئەرەبلەر

ئۇنى ئىدرىس دېدى. خۇدايتائالا ئۇنى ئۆز زامانىدىكى خەلققە پەيغەمبەر قىلدى. سەكسەن ئىككى يىل پەيغەمبەرلىك قىلىپ، خەلقنى توغرا يولغا ئۇندىدى. ئاندىن كېيىن تەڭرىنىڭ ئەمرى بىلەن ئەزرائىل ئەلەيھىسسالام كېلىپ، ئىدرىس ئەلەيھىسسالامنى پەرىلەرنىڭ ئۈستىگە ئولتۇرغۇزۇپ، بەھشكە ئېلىپ باردى. ئۇ كۈندىن تا بۇ ۋاقىتقىچە بەھشتا تۇرىدۇ. ئىدرىس بەھشقا بارغاندىن كېيىن، ئوغلى مەتۇشلاخ ئاتىسىنىڭ ئورنىدا ئولتۇرۇپ، دادا ۋە ئادالەتكە مەشغۇل بولدى. ئۇنىڭ ئۆمرىنىڭ بايانى مەلۇم ئەمەس، كۆپ يىللار ئۆتكەندىن كېيىن ئوغلى لەمەكنى ئورنىدا ئولتۇرغۇزۇپ، ئاخىرەت سەپىرىگە كەتتى. لەمەكمۇ بۇ دۇنيادا كۆپ يىللار تۇردى. ئەمما ئۆمرىنىڭ سانى مەلۇم ئەمەس. ئۇ تاكى ئۆلەر چېغىدىلا ئوغلى نوھنى ئورنىدا ئولتۇرغۇزدى. نوھ ئىككى يۈز ئەللىك ياشقا يەتكەندە خۇدايتائالا ئۇنى پەيغەمبەر قىلىپ، ئۆز زامانىدىكى خەلققە ئەۋەتتى. يەتتە يۈز يىل خەلقنى مۇسۇلمانلىققا تەرغىپ قىلدى. ئەرۇ-خوتۇن بولۇپ سەكسەن كىشى ئىمان كەلتۈردى، يەتتە يۈز يىل بۇرۇن دۇنيادىكى خەلقنىڭ تولىسىغا تەڭرىگە ئىمان كەلتۈرۈڭلار دېگەندە، سەكسەندىن ئارتۇق كىشىنىڭ ئىمان كەلتۈرمىگىنىگە قاتتىق ئاچچىقى كېلىپ، دۇئايى بەد قىلدى. جەبرائىل ئەلەيھىسسالام كېلىپ: «خۇدايتائالا سېنىڭ دۇئايىڭنى قوبۇل قىلدى. پالان ۋاقىتدا بارچە يەر يۈزىدىكى خەلقنى سۇغا غەرق قىلماق بولدى. كېمە ياسىسۇن دەپ ئەمر قىلدى» دېدى. ۋە كېمىنى قانداق ياساشنى ئۆگەتتى. نوھ پەيغەمبەر كېمىنى ئۆزىگە ئىمان كەلتۈرگەن كىشىلەر بىلەن ياسىدى، ئاندىن كېيىن يەردىن سۇ چىقتى، ئاسماندىن يامغۇر ياغدى. نوھ پەيغەمبەر ئۇچار قۇشلاردىن ۋە ئايغاللىرى بىلەن يۈرىدىغان جانۋارلاردىن ھەر خىلدىن بىر جۈپتىن ئالدى ۋە ئۆزىگە ئىمان كەلتۈرگەن كىشىلەر بىلەن كېمىگە چۈشتى. يەر يۈزىدىكى ئۆزگە جانلىق نەرسىلەرنىڭ بارچىسى سۇغا غەرق بولدى. ئاندىن كېيىن خۇدانىڭ ئەمرى بىلەن يەر سۈنى ئۆزىگە تارتتى. شام يۇرتىدىكى مۇسۇل شەھىرىنىڭ يېنىدىكى جۇدى تېغىدىن كېمىگە چىقتى. رەجەپ ئېيىنىڭ ئەۋۋەلى كۈنى كېمىگە چىقىپ، تا مۇھەررەم ئېيىنىڭ ئونىغىچە ئالتە ئاي ئون كۈن بولغاندا، كېمىدىن چۈشۈپ، تاغنىڭ تۈۋىدە ئولتۇردى. بارچىلىرى بىمار بولدى. نوھ پەيغەمبەرنىڭ كۇچلارى بىلەن ئۈچ ئوغلى ۋە ئۈچ كېلىنلا ئامان قالدى. ئاندىن ئۆزگە كىشىلەرنىڭ بارچىلىرى ھەتتائالانىڭ رەھمىتىگە كەتتى. ئاندىن كېيىن نوھ پەيغەمبەر ئۈچ ئوغلىنىڭ ھەرقايسىسىنى بىردىن يەرگە ئەۋەتتى.

ھام ئاتلىق ئوغلىنى ھىندىستان يۇرتىغا ئەۋەتتى. سام ئاتلىق ئوغلىنى ئىران زېمىنىغا ئەۋەتتى. يافەس ئاتلىق ئوغلىنى

شېمالىي قۇتۇپ تەرەپكە ئەۋەتتى. ھەمدە ئۈچىگە : « ئادەم فەرزەنتلىرىدىن سىلەر ئۈچىڭلاردىن ئۆزىگە كىشى قالمىدى، ئەمدى ئۈچىڭلار ئۈچ تەرەپتە تۇرۇڭلار، ئوغلان ۋە زاتىڭلار كۆپ بولسا، ئۇ يەرلەرنى يۇرت قىلىپ ئولتۇرۇڭلار! » دېدى. يافەسنى بەزىلەر پەيغەمبەر ئىدى دېسە، بەزىلەر پەيغەمبەر ئەمەس ئىدى دەيدۇ. يافەس ئاتىسىنىڭ ھۆكۈمى بىلەن جۇدى تېغىدىن كېتىپ، ئاتىل(ئېتىل) ۋە يايىق سۈيىنىڭ ياقىسىغا باردى. شۇ يەردە تاكى ئىككى يۈز ئەللىك يىل تۇرۇپ ۋاپات بولدى. سەككىز ئوغلى بار ئىدى، ئەۋلادى بىسىيار كۆپ بولغانىدى. ئوغللارنىڭ ئاتىلىرى مۇنداق ئىدى : تۈرك، فەزەر، ساقلاپ، رۇس، مىڭ، چىن، كەمەرى، تارىخ. يافەس ئۆلەر ئالدىدا چوڭ ئوغلى تۈركنى ئورنىدا ئولتۇرغۇزۇپ، ئۆزىگە ئوغللىرىغا: « تۈركنى ئۆزۈڭلارغا پادىشاھ بىلىپ، ئۇنىڭ سۆزىدىن چىقماڭلار » دېدى.

تۈرككە يافەس ئوغلانى دەپ لەقەم قويدى. ئۇ بىسىيار ئەدەپلىك ۋە ئاقىل كىشى ئىدى. ئاتىسىدىن كېيىن نۇرغۇن يەرلەرنى ئارىلاپ كۆردى. بىر يەرنى ياقىتۇرۇپ ئاندا تۇرۇپ قالدى. بۈگۈنكى كۈندە ئۇ يەرلەرنى ئىسسىقكۆل دەيدۇ. قىرغاقتىكى ئۆيلەرنى ئۇ ئۆزى سالدى. تۈركلەرنىڭ ئىچىدىكى بەزى رەسىم-قائىدىلەر ئۇنىڭدىن قالدى. تۈركنىڭ تۆرت ئوغلى بار ئىدى. چوڭى تۈتەك، ئىككىنچىسى چىڭىل، ئۈچىنچىسى بەرسەچەر، تۆتىنچىسى ئىملاق. تۈرك ئۆلەر ئالدىدا تۈتەكنى ئۆز ئورنىدا پادىشاھ قىلىپ، قايتىماس سەپەرگە كەتتى.

تۈتەك ئاقىل ۋە دۆلىتى ياخشى پادىشاھ ئىدى. تۈركلەرنىڭ ئىچىدىكى كۆپ رەسىم-قائىدىلەرنى ئۇ پەيدا قىلدى. ئەجەم پادىشاھلىقىنىڭ دەسلەپكى پادىشاھى كەيۈمەرس بىلەن زامانداش ئىدى. كۈنلىرىنىڭ بىر كۈنى ئوۋغا چىقىپ كىيىك ئولتۇرۇپ كاۋاپ قىلىپ يەپ ئولتۇرغانىدى، قولىدىن بىر توغرام گۆش چۈشتى، ئاندىن ئېلىپ يېسە، ئاغزىغا بەكلا خۇشەمەزە تېتىدى. چۈنكى ئۇ يەر تۈزلۈك ئىدى. ئاشقا تۈز سالماقنى ئۇ چىقاردى، بۇ قائىدە شۇنىڭدىن قالدى. تۈتەك ئىككى يۈز قىرىق يىل ئۆمۈر كۆرگەندىن كېيىن ئوغلى ئەبلەچە خاننى ئۆز ئورنىدا ئولتۇرغۇزۇپ، بارسا كەلمەس دېگەن شەھەرگە كەتتى. ئەبلەچە خان كۆپ يىللار پادىشاھلىق قىلىپ، يەيدىغىنىنى يەپ، ياشايدىغىنىنى ياشاپ، ئاتىسىنىڭ كەينىدىن كەتتى، ئۆلەر ۋاقتىدا ئوغلى دېبىياقۇيخاننى ئورنىدا ئولتۇرغۇزدى. دېبىياقۇيخاننىڭ مەنسى تەختنىڭ يېرى، باقۇيخاننىڭ مەنسى ئەل ئۇلۇغى دېمەك بولۇر، ئۇ تاكى كۆپ يىللار پادىشاھلىق قىلىپ، دوستلىرىنىڭ كۈلگىنىنى ۋە دۈشمەنلىرىنىڭ يىغلىغىنىنى كۆرۈپ ۋە سۆيۈنۈپ كۆپ يىللار پادىشاھلىق قىلىپ، ئوغلى كۆيۈكخاننى ئورنىدا ئولتۇرغۇزۇپ، بارسا كەلمەس دېگەن شەھەرگە كەتتى. كۆيۈكخان ئاتا تەختىدە ئولتۇرۇپ، بىرقانچە يىل ئادىل

پادىشاھلىق قىلىپ، ئوغلى ئەلەنچەخاننى ئورنىدا ئولتۇرۇپ، خەلق بارىدىغان يەرگە باردى. ئەلەنچەخان كۆپ يىللار ئەلگە پادىشاھلىق قىلدى.

نوه ئەلەنچەخاننىڭ زامانىسىدىن تا ئەلەنچەخاننىڭ زامانىسىغىچە، بارچە يافەس ئەۋلادى مۇسۇلمان ئىدى، ئەلەنچەخان زامانىدا يۇرت ئاۋات ۋە دۆلەتلىك بولدى. ئۆزبېكىنىڭ « ئىت سەمرىسە ئىگىسىگە قاۋار » دەيدىغان تەمسىلى بار. بۇ دېگەنلىكى ھەر كىشىنىڭ ئەڭ قىيامىس بىرەر ئادىمى نە ئوغلى، نە قىزى، نە ئاكا-ئىنىسى ئۆلگەن بولسا، ئۇنىڭغا ئوخشىتىپ ئۆيلىرىدە بىر قونچاقنى ياساپ قويدى. بۇ بىزنىڭ پالانىنىڭ سۈرىتى، دەپ ئۇنى سۆيىدى، ئاشنىڭ ئالدىنى ئۇنىڭ ئالدىغا قويدى. يۈزىنى ۋە كۆزىنى سۈرتۈپ باش ئۇردى. شۇنداق قىلا-قىلا بۇتپەرەسلىك ئاشكارا بولدى. ئەلەنچەخاننىڭ قوشكىزەك ئىككى ئوغلى بار ئىدى. چوڭىنىڭ ئېتى تاتار، كىچىكىنىڭ ئېتى موغۇل ئىدى. ئەلەنچەخان قېرىغاندىن كېيىن ئەلنى ئىككىگە بۆلۈپ، ئىككى ئوغلىغا بەردى. بۇ ئىككىسى بىر-بىرى بىلەن يامانلىق قىلماي، ياخشىلىق بىلەن دۆلەت سۈرۈپ ئۆمۈر ئۆتكۈزدى. ئاۋۋال تاتار ھەققىدە سۆزلەيلى، تەڭرىم بۇيرىسا ئاندىن موغۇل ھەققىدە سۆز ئاچارمىز.

تاتارخان ئۆزىدىن باشقا يەتتە ئوغلىغىچە پادىشاھلىق قىلدى. تاتارخان كۆپ يىللار پادىشاھلىق قىلىپ ۋاپات بولدى، ئوغلى بۇقەخان ئاتىسىنىڭ ئورنىدا ئولتۇرۇپ كۆپ يىللار پادىشاھلىق قىلىپ ئۆلدى. ئاندىن كېيىن ئۇنىڭ ئوغلى ئەلەنچەخان ئاتا تەختىدە ئولتۇرۇپ، بىر نەچچە يىللار ئەلگە ھۆكۈمرانلىق قىلىپ ئۆلدى. ئاندىن كېيىن ئۇنىڭ ئوغلى ئاتلىخان پادىشاھ بولۇپ، بىر نەچچە يىللار قايغۇسىز ياشاپ، ئاتىسىنىڭ كەينىدىن كەتتى. ئاندىن كېيىن ئۇنىڭ ئوغلى ئاتسىزخان ئاتىسىنىڭ ئورنىدا ئولتۇرۇپ، بىر نەچچە يىللار ياۋىنى ياۋلاپ ۋە ئوۋنى ئوۋلاپ، ئاتىسىنىڭ ئارقىسىدىن كەتتى. ئاندىن كېيىن ئۇنىڭ ئوغلى ئوردۇخان بىر نەچچە يىللار ھاراق ۋە قىمىز ئىچىپ، خىتايى كىمخابلارنى پىچىپ ۋە ترەن سۇلارنى كېچىپ، ئاتىسىنىڭ ئارقىسىدىن كەتتى. ئاندىن كېيىن ئۇنىڭ ئوغلى بايدۇخان پادىشاھ بولدى. بىر نەچچە يىللار پادىشاھلىق قىلدى، موغۇل بىلەن تاتار پادىشاھ بولغاندىن كېيىن تا بايدۇخان زامانىغىچە ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ھېچبىر نىزا كۆرۈلمىدى. موغۇلخاننىڭ ئوغلىلىرى ئۆز ئېلىگە پادىشاھلىق قىلغانىدى. تاتارخاننىڭ ئوغلىلىرىمۇ ئۆز ئېلىگە پادىشاھلىق قىلدى. بايدۇ فىكىرسىز، گۇمانخور يىگىت ئىدى. موغۇلخاننىڭ ئوغلىلىرى بىلەن دۈشمەنلىشىپ، ئۇلارنىڭ خەلقىنى قىرىشقا باشلىدى. شۇ ۋاقىتتا ئەجەل كېلىپ ياقىسىدىن تۇتۇپ، ئاتىسىنىڭ قېشىغا

ئېلىپ كەتتى. ئاندىن كېيىن ئۇنىڭ ئوغلى سېۋىنچان ئاتىسىنىڭ ئورنىغا ئولتۇردى. سېۋىنچان زامانىدا موغۇل بىلەن تاتار ئېلىنىڭ ئارىسىدا دۈشمەنلىك ئوتى كۆپلەپ ياندى. بۇ ئوتنى ئامۇ دەرياسىنىڭ سۈيىنى سېپىمۇ ئۆچۈرگىلى بولمايتتى. ھەمىشە موغۇللار غالىب كېلەر ئىدى.

تەڭرىم بۇيرۇسا سېۋىنچاننىڭ ئىشلىرىنى موغۇل خانلىرىنىڭ ئارقىسىدىن ئېيتىپ ئۆتىمىز.

ئىككىنچى باب

موغۇل خانىنىڭ زىكرى تا چىڭگىزخاننىڭ دۇنياغا كەلگىنىگىچە

ئەسلى موغۇل — موغۇل دېگەن سۆز ئىدى. ئاۋامنىڭ تىلى كەلمەسلىكىدىن بارا-بارا موغۇل دېيىلىپ قالدى. >> مۇڭ << نىڭ مەنىسىنىڭ قاينۇ مەنىسىدە ئىكەنلىكىنى بارچە تۈرك بىلىدۇ. >> ئۇل << نىڭ مەنىسى ساددا دىل، يەنى قاينۇلۇق ساددا دېگەنلىك بولىدۇ. بۇ تائىپىدىن توققۇز كىشى پادىشاھلىق قىلدى. ئاۋال موغۇلخان، ئاخىرى ئېلىخان ئىدى. شەرىفىدىن يەزدى ئۆزىنىڭ << زەفرانامە >> دېگەن كىتابىنىڭ مۇقەددىمىسىدە تۈرك خەلقىنىڭ ئىچىدە ھەرقانداق نەرسىنى توققۇز قىلىش قائىدىسى بار، بۇ ئادەت موغۇلنىڭ توققۇز خانىدىن ئېلىنغان دەپ ئېيتىپ ئۆتىدۇ. كىتابنىڭ باش قىسمىدا ئېيتىلغاندەك، خۇدايتائالا ياراتقان نەرسىلەرنىڭ بارچىسىنى مەرتىۋە-مەرتىۋە بىلەن ياراتقاندى. ھەرقانداق نەرسىنىڭ مەرتىۋىسىنى توققۇزدىن يۇقۇرى ياراتقان ئەمەس، موغۇلخان كۆپ يىللار پادىشاھلىق قىلدى. تۆت ئوغلى بار ئىدى. چوڭى قاراخان، ئىككىنچىسى ئوزخان، ئۈچىنچىسى كوزخان، تۆتىنچىسى كورخان ئىدى. موغۇلخان ئۆلۈش ئالدىدا چوڭ ئوغلى قاراخاننى ئۆز ئورنىغا قويۇپ كەتتى.

قاراخاننىڭ زىكرى

قاراخان ئاتىسىدىن كېيىن تامام ئەلگە پادىشاھ بولدى. ھازىرقى ئۇلۇغ تاغ ۋە كىچىك تاغنى ئۇ زامانلاردا ئارتاغ ۋە كارتاغ دەپ ئاتايتتى. ئۇ ئەشۇ تاغلاردا يايلايتتى، قىش بولغاندا قارا قۇم ۋە سىر سۈيىنىڭ ياقىسىدا قىشلار ئىدى.

قاراخان زاماندا ئەلنىڭ ھەممىسى دىنسىز بولۇپ كەتكەنكى، ئارىسىدا بىرمۇ مۇسۇلمان قالمىغانىدى.

ئوغۇزخاننىڭ دۇنياغا كەلگەنلىكىنىڭ زىكرى

قاراخان چوڭ خوتۇندىن ئاي ۋە كۈندىن ئارتۇق بىر ئوغۇل كۆردى. ئۇ ئۈچ كېچە - كۈندۈز ئاپىسىنى ئەمەدى. ھەر كۈنى كېچىسى ئانىسىنىڭ چۈشكە كىرىپ: «ھەي ئانا مۇسۇلمان بولغىن! ئەگەر مۇسۇلمان بولمىساڭ ئۆلسەم ئۆلمەنكى، سېنىڭ ئەمچىكىڭنى ئەمەيمەن» دەيتتى. ئانىسى ئوغلىغا قىيماي، تەڭرىنىڭ بىرلىكىگە ئىمان كەلتۈردى. ئاندىن كېيىن ئۇ ئوغلان ئەمچەكنى ئەمدى. ئانىسى كۆرگەن چۈشنى ۋە مۇسۇلمان بولغىنىنى كىشىگە ئېيتماي يوشۇردى. تۈرك خەلقى يافەستىن ئەلەنچە خانغىچە مۇسۇلمان ئىدى. ئەلەنچە خان پادىشاھ بولغاندىن كېيىن خەلقنىڭ نوپۇسى ۋە ماللىرى كۆپ بولدى. مال-دۇنياغا بەند بولۇپ كېتىپ، تەڭرىنى ئۇنتۇدى. ۋە بارچە ئەل دىنسىز بولۇپ كەتتى. قاراخان زاماندا دىنسىزلىق شۇنداق مەھكەم ئىدىكى، ئەگەر ئاتىسىنىڭ مۇسۇلمان بولغانلىقىنى ئىشىتىسە، ئوغلى ئۆلتۈرەتتى، ئوغلىنىڭ مۇسۇلمان بولغانلىقىنى ئىشىتىسە ئاتىسى ئۆلتۈرەتتى. ئۇ چاغلاردا موغۇللاردا ئوغلان تا بىر ياشقا كىرمىگىچە ئۇنىڭغا ئات قويمايدىغان رەسىم-قائىدە بار ئىدى. ئوغلان بىر ياشقا كىرگەندە قاراخان ئەلگە جاكارلىدى. كاتتا توي ئۆتكۈزدى. توي كۈنى ئوغلاننى مەرىكىگە ئېلىپ كىردى، بەگلەردىن: «بىزنىڭ بۇ ئوغلانمىز بىر ياشقا يەتتى، ئەمدى ئۇنىڭغا قانداق ئات قويسىلەر؟» دەپ سورىدى. بەگلەر جاۋاب بەرگۈچە ئوغلان ئېيتتى: «مېنىڭ ئېتىم ئوغۇزدۇر».

بىيىت:

ئەنە شۇ بىر ياشلىق ئوغلان ئاندا راۋان،

كېلىپ تىلغا دېدى بىلىڭلار ئايان.

ئېتىمدۇر ئوغۇز خىسرەۋۇ نامۇەر،

بىلىڭلار يېقىن بارچە ئەھلى ھۈنەر.

تويغا كەلگەن چوڭ-كىچىك بارچە خالايق ئوغلاننىڭ سۆزىگە تاڭ قالدى. ئوغلان ئۆز ئېتىنى ئۆزى ئېيتتى، بۇنىڭدىن

ئارتۇق ياخشى ئات بولماس دەپ ئېتىنى ئوغۇز قويدى. ھەمدە بىر ياشلىق ئوغلاننىڭ مۇنداق سۆزلىگىنىنى قايسى زاماندا بولسۇن ھېچكىم ئىشتىكەن ۋە كۆرگەن ئەمەس، بۇ بىر ئىرىم، ئۆمرى ئۇزاق، دۆلەتمەن، ئۇچى ئۇزارغان ۋە يېنى يېپىلغان بولسۇن دېيىشتى.

ئوغۇزنىڭ تىلى چىققاندا، ھەمىشە ئاللاھ، ئاللاھ دەپ يۈرەر ئىدى. خالايق بۇنى تىلى كەلمەسلىكىدىن ئاغزىغا كەلگىنىنى ئېيتىپ يۈرۈيدۇ دەپ قارايتتى. ئاللاھ ئەرەب تىلى، موغۇلنىڭ ھېچبىر ئاتىسى ئەرەب تىلىنى ئىشتىكەن ئەمەس. ئوغۇزنى خۇدايىتائالا ئانىسىدىن ئەۋلىيا قىلىپ ياراتقان ئىدى. ئۇنىڭ كۆڭلىگە، تىلىغا ئۆزىنىڭ نامىنى سالغان ئىدى. ئوغۇز يىگىت بولغان چاغدا، قاراخان ئۇنىڭغا ئىنىسى كورخاننىڭ قىزىنى ئېلىپ بەردى. ئوغۇز كىشى يوق چاغدا قىزغا: «ئالەمنى، سېنى، بىزنى ياراتقۇچى بار، ئۇنىڭ ئېتى ئاللاھدۇر، ئۇنى بار دەپ ۋە بىر دەپ بىلگىن. ئۇنىڭ بۇيرۇغىدىن ئۆزگە ئىشنى قىلمىغىن.» دېدى. قىز بۇ سۆزنى قوبۇل قىلمىدى. ئوغۇز دەرىۋ ئورنىدىن تۇرۇپ، باشقا يەردە ياتتى. ئۇ كېچىلىرى ئايرىم يېتىپ، كۈندۈزلىرى سۆزلەشمەس بولۇۋالدى.

بىرنەچچە ۋاقىتتىن كېيىن، قاراخانغا «ئوغلۇڭز ئايالىنى سۆيمەيدۇ، سۆيمىگەنلىكىدىن ئالغان كۈنىدىن باشلاپ بىر يەردە ياتىمىدى» دېگەن خەۋەر يەتتى. قاراخان بۇ سۆزنى ئىشتىكەندىن كېيىن، يەنە بىر ئىنىسى ئوزخاننىڭ قىزىنى ئېلىپ بەردى. ئوغۇز ئۇنىڭغىمۇ ئىمان ئېيتىشقا دەۋەت قىلدى. ئۇ قىزمۇ قوبۇل قىلمىدى. ئوغۇز ئۇنىڭ بىلەنمۇ بىرگە ياتىمىدى. بۇ ۋاقىتتىن بىر نەچچە يىللار ئۆتكەندىن كېيىن، ئوغۇزخان ئوۋغا چىقىپ قايتىشدا، سۇنىڭ ياقىسىدا كىر يۇيىۋاتقان بىرقانچە ئاياللارنى كۆردى. ئۇلارنىڭ ئىچىدە ئاتىسىنىڭ ئىنىسى ئوزخاننىڭ قىزىمۇ بار ئىدى. ئۇ قىزغا كىشى ئەۋەتىپ سۆزلەشمەس سىرىم ئاشكارا بولۇپ قالارمىكەن دەپ قورقۇپ، ئۆزى قېشىغا بېرىپ چاقىرىپ، قەسەم قىلدۇرۇپ، «ئاتام ماڭا ئىككى قىزنى ئېلىپ بەردى، ئۇلارنى سۆيمىگەنلىكىمنىڭ سەۋەبى مەن مۇسۇلمانمەن، ئۇلار بولسا دىنسىزدۇر. مۇسۇلمان بولۇڭلار دېسەم، ئۇلار قوبۇل قىلمىدى. ئەگەر سەن مۇسۇلمان بولساڭ ئىدىڭ، سېنى ئالار ئىدىم.» دېدى. قىزمۇ «سەن قايسى يولدا بولساڭ، مەنمۇ شۇ يولدا بولۇرمەن» دېدى. شۇنىڭ بىلەن ئوغۇز ئاتىسىغا ئېيتتى. ئاتىسى ئوزخاننىڭ قىزىنى كاتتا توي قىلىپ ئوغۇزغا ئېلىپ بەردى. قىز مۇسۇلمان بولدى. ئوغۇزخان ئۇنى قاتتىق سۆيەتتى.

بۇنىڭدىن كۆپ يىللار ئۆتتى، بىر كۈنى ئوغۇز يىراق يەرگە ئوۋغا كەتتى. قاراخان بارچە ئاياللىرى بىلەن كېلىنلىرىنى

يىغىپ ئاش بەردى. سۆزلىشىپ ئولتۇرۇپ ئايالىدىن ئوغۇزنىڭ يېڭىدىن ئالغان خوتۇنىنى ياخشى كۆرۈپ، بۇرۇنقى ئىككى ئايالىنىڭ يېنىغا بارماسلىقىنىڭ سەۋەبىنى سورىدى. ئايالى بۇنى مەن بىلمەيمەن، كېلىنلەر ياخشىراق بىلىدۇ، دېدى. قاراخان كېلىنلىرىدىن سورىۋىدى، چوڭ كېلىنى: « ئوغلىڭىز مۇسۇلماندۇر، بىز ئىككىمىزگە مۇسۇلمان بولۇڭلار دېگەندى، بىز قوبۇل قىلىمىدۇق. كىچىك كېلىنىڭىز مۇسۇلماندۇر. شۇڭا ئوغلىڭىز ئۇنى قاتتىق سۆيىدۇ» دېدى. قاراخان بۇ سۆزلەرنى ئىشتىكىدىن كېيىن، بەگلەرنى چاقىرىپ كېڭەشتى. ئۇلار ئوغۇزنى ئوۋدا يۈرگەندە تۇتۇپ ئۆلتۈرۈشنى پۈتۈشتى. قاراخان ئەلگە كىشى ئەۋەتىپ، تېز كېلىڭلار، ئوۋغا چىقىمەن، دېدى. بۇ سۆزنى ئوغۇزنىڭ كىچىك خوتۇنى ئىشتىپ، قاراخاننىڭ قىلغان كېڭەشلىرىنىڭ بارچىسىنى ئېيتىپ ئوغۇزغا كىشى ئەۋەتتى. ئوغۇزخان بۇ سۆزلەرنى ئىشتىكىدىن كېيىن، ئەلگە كىشى ئەۋەتتى. «ئاتام چېرىك تارتىپ مېنى ئۆلتۈرمەكچى بولۇۋاتىدۇ، مېنى دېگەنلەر مېنىڭ يېنىمغا كېلىڭلار، ئاتامنى دېگەنلەر ئاتامنىڭ يېنىغا بېرىڭلار» دېدى. ئەلنىڭ كۆپى قاراخاننىڭ يېنىغا باردى. ئازراقى ئوغۇزنىڭ يېنىغا باردى. قاراخاننىڭ ئىلىرىنىڭ نۇرغۇنلىغان ئوغلانلىرى بار ئىدى. ئۇلارنىڭ قاراخاندىن ئايرىلىدىغانلىقى ھېچكىمنىڭ يادىغا كەلمىگەندى. ئۇلارنىڭ بارچىسى ئوغۇزخاننىڭ يېنىغا كەلدى. ئوغۇزخان ئۇلارغا ئۇيغۇر دەپ ئات قويدى.

ئۇيغۇر تۈركى سۆز بولۇپ، مەنىسى بارچىگە مەلۇم. « يېپىشقاق» (يېپىشغۇر) دېگەن مەنىسى بار. ئادەتتە سۈت ئۇيىدى، دېيىلىدۇ، سۈت پېتى تۇرغاندا بىر-بىرىدىن ئايرىلىپ تۇرىدۇ، قېتىق بولغاندا بىر-بىرىگە يېپىشىپ تۇرىدۇ. شۇنىڭدەك ئىمامغا ئۇيۇدۇم دېيىلىدۇ. ئىمام تۇرسا تۇرۇپ، ئىمام ئولتۇرسا ئولتۇرماقلىق — يېپىشقاقلىق بولماسمۇ؟ ئۇلار كېلىپ ئوغۇزخاننىڭ ئېتىكىگە ئىككى قوللىرى بىلەن مەھكەم يېپىشقاچقا، خان ئۇلارنى ئۇيغۇر دەپ ئاتىغانىدى. بۇ « يېپىشقاق» دېگەندۇر. قاراخان بىلەن ئوغۇزخان سەپ تارتىپ تۇرۇشتى. خۇدايتائالا ئوغۇزخاننى غالىب قىلدى، قاراخان قاچتى، ئۇرۇشتا قاراخاننىڭ بېشىغا ئوق تەگدى. كىمىنىڭ ئاتقىنىنى بىلمىدى، قاراخان ئەنە ئاشۇ يارا دەستىدىن ئۆلدى، ئوغۇزخان ئاتىسىنىڭ تەختىگە ئولتۇردى.

ئوغۇزخاننىڭ خان بولغانلىقىنىڭ زىكرى

ئوغۇزخان ئەلنىڭ بارچىسىنى مۇسۇلمانلىققا دەۋەت قىلدى. مۇسۇلمان بولغانلارنى تارتۇقلىدى. بولمىغانلارنى چاپتى، ئۆلتۈرۈشكە تېگىشلىكلىرىنى ئۆلتۈردى. ئوغلانلىرىنى ئەسەر قىلدى. بۇ چاغدا قاراخانغا تەئەللۇق بولمىغان باشقا ئەللەر كۆپ ئىدى. ھەربىر چوڭ ئەلنىڭ بىردىن ئايرىم پادىشاھى بار ئىدى. كىچىك ئەللەر ئۇلارغا قوشۇلار ئىدى. قاراخاننىڭ مۇسۇلمان بولغان خەلقلرى ئوغۇزخانغا قوشۇلدى. مۇسۇلمان بولمىغانلىرى ، باشقا خانغا بېرىپ قوشۇلدى. ئوغۇزخان ھەر يىلى موغۇل يۇرتىدا ئولتۇرغان ئەللەر بىلەن ئۇرۇش قىلىپ تۇراتتى. ھەر قېتىمدا غالىب كېلەر ئىدى. ئاخىر بارچىسىنى يەڭدى. قېچىپ قۇتۇلغانلىرى تاتارخانغا بېرىپ سېغىندى. تاتار خەلقى ئۇ چاغدا چۇرچىتلارغا يېقىن ئولتۇراتتى. چۇرچىت دېگەن بىر چوڭ يۇرت ئىدى. شەھەرلىرى بىلەن كەندىلىرى كۆپ ئىدى. خىتاينىڭ تۆمۈر قازىق تەرىپىدە ئىدى. ھىندىلار بىلەن تاجىكلار ئۇنى چىن دەيتتى.

ئوغۇزخان بېرىپ تاتارلارنى چاپتى. تاتارخاننى كۆپ چېرىك بىلەن كېلىپ ئۇرۇشتى. ئوغۇزخان يەڭدى، لەشكەرلىرىنى قىردى. ئوغۇزخاننىڭ لەشكەرلىرىنىڭ قولىغا كۆپ جانسىز مال چۈشتى، ئۇنى يۈكلىمەككە كۈلۈك ئازلىق قىلدى. بىر ياخشى چۆەر كىشى بار ئىدى، ئۇ ئەقىل ئىشلىتىپ ھارۋا ياسىدى. بۇنى كۆرۈپ بارچە خالايتقۇ ھارۋا ياسىدى. ئولجا ئالغان ماللارنى يۈكلەپ قايتتى. ھارۋىغا قانق دەپ ئات قويدى. ئۇنىڭدىن ئىلگىرى ھارۋىنىڭ ئۆزىمۇ يوق ئىدى. چۈنكى ھارۋا ماڭغاندا قانق-قانق دەپ ئاۋاز چىقارغاچقا ئۇنى قانق دەپ ئاتىدى. ئۇنى ياسىغان كىشىنى قانقلى دېدى. بارچە قانقلى ئېلى ئاشۇ كىشىنىڭ ئوغلانلىرىدىن تارىدى. موغۇل بىلەن تاتار ئوغۇزخاننىڭ ئۆز سۆڭىكىدىن بولسىمۇ، ئۇلار بىلەن يەتمىش ئىككى يىل ئۇرۇشتى. يەتمىش ئۈچ يىل بولغاندا، بارچىسىنى ئۆز ئاغزىغا باقتۇرۇپ مۇسۇلمان قىلدى. ئاندىن كېيىن يەنە يۈرۈش قىلىپ، چىنى، چۇرچىتنى، ھەمدە تاڭغۇتنى ئالدى. تاڭغۇتنى تاجىكلار تىبەت دەيدۇ، ئاندىن كېيىن يۈرۈش قىلىپ يەنە قارا خىتاينى ئالدى. ئۇمۇ بىر چوڭ يۇرت ئىدى، ئادەملىرىنىڭ چىرايى ھىندىلاردەك قارا ئىدى. ھىندىستان بىلەن خىتاينىڭ ئارىسىدا مۇھىت دېڭىزىنىڭ ياقىسىدا، تاڭغۇتنىڭ كۈن چىقىشىدا، يازدا قۇشلۇق بولىدىغان جايدا، چىننىڭ نېرى تەرىپىدە، دېڭىز ياقىسىدا ئىگىز تاغلارنىڭ ئىچىدە كۆپ ئەللەر بار ئىدى. ئۇلارنىڭ پادىشاھىنىڭ ئېتىنى ئىت باراقان دەيتتى. ئوغۇزخان ئۇنىڭ ئۈستىگە ئاتلىنىپ باردى، ئۇرۇشتى. ئىت باراقان غالىب كەلدى، ئوغۇزخان قاچتى. ئۇرۇشقان يېرىنىڭ بېرى ياقىسىدا ئىككى چوڭ دەريا بار ئىدى، ئوغۇزخان بۇ ئىككى دەريانىڭ ئارىلىقىدا بىر نەچچە كۈن تۇرۇپ، قاچقان لەشكەرلىرىنىڭ ئالدى-ئارقىسىنى يىغدى.

ئۇلۇغ پادىشاھلارنىڭ ئۇزاق سەپەرگە بارغاندا ئاياللىرى (كۆچلەرى) نى بىرگە ئېلىپ بارىدىغان ئادىتى بار ئىدى. نۆكەرلەرنىڭ بەزىلىرىمۇ ئاياللىرىنى بىرگە ئېلىۋالاتتى. ئوغۇزخاننىڭ بىر بېگى ئايالنى بىرگە ئېلىپ بارغانىدى. ئۆزى ئۇرۇشتا ئۆلدى، ئايالى قۇتۇلۇپ، ئىككى دەريانىڭ ئارىلىقىدا خانغا يېتىشىۋالدى. يۈكۈك ئىدى، تولغىقى تۇتتى، كۈن سوغۇق ئىدى، كىرىمەككە ئۆي يوق ئىدى. چىرىپ كەتكەن پور ياغاچنىڭ ئىچىدە بوشنىپ ئوغۇل تۇغدى، بۇنى خانغا مەلۇم قىلدى، خان : « بۇنىڭ ئاتىسى بىزنىڭ ئالدىمىزدا ئۆلدى، غەمخورى يوق » دەپ تەرىپىيەسىگە ئېلىپ، ئېتىنى قىپچاق قويدى. قەدىم تۈرك تىلىدا ئىچى پور ياغاچنى قىپچاق دەيتتى. بۇ ئوغلان ياغاچنىڭ ئىچىدە تۇغۇلغانلىقتىن ، ئېتىنى قىپچاق قويدى. ھازىرمۇ ئىچى پور ياغاچنى قىپچاق دەيدۇ. قارا خەلقنىڭ تىلى كەلمىگەنلىكتىن « ق » نى « چ » دەپ ئوقۇپ، قىپچاقنى قىپچاق دەيتتى. ئۇ ئوغلاننى خان ئۆز قولىدا تۇتتى. ئوغلان يىگىت بولغاندىن كېيىن ئورۇس ۋە ئۇلاق ۋە ماچار (ماجار) ۋە باشقىردە ئىللىرى دۈشمەن بولدى. ئوغۇزخان قىپچاققا كۆپ ئەل ۋە نۆكەر بېرىپ، تىن (دون) ۋە ئاتىل سۈيىنىڭ ياقىسىغا ئەۋەتتى. تىن ۋە ئاتىل ئىككى چوڭ سۇنىڭ نامى ئىدى. قىپچاق ئۇ يەرلەردە ئۈچ يۈز يىل پادىشاھلىق قىلدى. بارچە قىپچاق ئەھلى ئۇنىڭ نەسلىدىن ئىدى.

ئوغۇزخاننىڭ زامانىدىن چىڭگىزخاننىڭ زامانىغىچە تىن، ئاتىل ۋە يايىقتىن ئىبارەت ئۈچ سۇنىڭ ياقىسىدا قىپچاقتىن ئۆزگە ئەل يوق ئىدى. ئۇلار بۇ جايلاردا تۆرت مىڭ يىلغىچە ئولتۇرۇپ كەلدى. شۇڭا بۇ جايلارنى دەشتى قىپچاق دەپ ئاتايدۇ. ئوغۇزخان ئىت بارقاندان يېڭىلىپ ئون يەتتە يىلدىن كېيىن قايتا ئاتلىنىپ، ئىت بارقان بىلەن ئۇرۇشۇپ، ئۇنى يېڭىپ، ئىت بارقانى ئۆلتۈرۈپ، يۇرتنى ئېلىپ، مۇسۇلمان بولغانلارغا تەغمەي، تەغمەگە ئىمان كەلتۈرمىگەنلەرنى ئۆلتۈرۈپ، ئوغلانلىرىنى ئەسلىگە قايتىپ ئۆيىگە چۈشتى.

ئوغۇزخاننىڭ تۇران ۋە ھىندىستانغا يۈرۈش قىلغانلىقىنىڭ زىكرى

ئوغۇزخان تامامى موغۇل ۋە تاتار ئېلىنىڭ لەشكەرلىرىنى جەمئىي قىلىپ، تالاش (تالاس) ۋە سايرامغا كەلدى.

. تاشكەند، سەمەرقەند، بۇخارا پادىشاھلىرى سەپ تارتىپ ئۇرۇش قىلماي، چوڭ شەھەر ۋە مەھكەم قەلئەلەرگە بېكىندى. ئوغۇزخان سايرام بىلەن تاشكەندنى ئۆزى قورشىدى. تۈركىستان بىلەن ئەندىجانغا ئوغلانلىرىنى ئەۋەتتى، ئۇلار تۈركىستان بىلەن ئەندىجاننى ئالتە ئايدا ئېلىپ، ئاتىسىنىڭ خىزمىتىگە كەلدى. ئوغۇزخان بۇ ۋىلايەتلەرنىڭ بارچىسىغا دارۇغەلەرنى قويۇپ، سەمەرقەند تەرەپكە يۈرۈش قىلىپ، بۇخاراغا باردى. بۇخارانىمۇ ئېلىپ، بەلىخقە باردى. بەلىخنى ھەم ئېلىپ، غۇرى ۋىلايىتىنىڭ ئۈستىگە يۈرۈش قىلدى. قىش ئىدى، كۈن ئىنتايىن سوغۇق ئىدى، غۇرنىڭ تاغلىرىغا قار كۆپ چۈشكەن ئىدى. لەشكەرلەر يۈرۈشتە قىينالدى. ئوغۇزخان « ھېچ كىشى مەندىن قالمىسۇن » دەپ بۇيرۇق چۈشۈردى. بېرىپ غۇرنى ئالدى، يىل ئۆرۈلۈپ ياز كەلدى، لەشكەرلەرنىڭ سانى ئالغانىدى، بىرنەچچە كىشى كەم چىقتى. ئۇلارنى سۈرۈشتۈرگەندى، ھېچكىم بىلمىدى. بىرقانچە كۈندىن كېيىن ئۇ كىشىلەر خاننىڭ خىزمىتىگە كەلدى. خان ئۇلاردىن ئەھۋالنى سورىغاندا، ئۇلار بىرنەچچە كىشى لەشكەرلەرنىڭ ئارقىسىدىن كېلىۋاتقان ئىدۇق، تاغ ئىچىدە بىر كېچە قاتتىق قار يېغىپ، يۈرۈشكە بولمىدى. شۇ يەردە يېتىپ قالدۇق، ئاتلىرىمىز بىلەن تۆگىلىرىمىزنىڭ بارچىسى ئۆلدى. باھار بولغاندىن كېيىن پىيادە كەلدۇق، دېدى. ئوغۇزخان « بۇ جامائەت قارلىق دېيىلسۇن » دەپ بۇيرۇق قىلدى. بارچە قارلىق ئېلى ئۇلارنىڭ نەسلى ئىدى. ئوغۇزخان ئۇ يەردىن ئۆتۈپ، كابۇل بىلەن غەزەنى ئالدى، ئاندىن كەشمىر ئۈستىگە يۈرۈش قىلدى. ئۇ چاغدىكى كەشمىر پادىشاھىنىڭ ئېتى — ياغما ئىدى. كەشمىرنىڭ مەھكەم تاغلىرى بىلەن چوڭ سۇلىرى كۆپ ئىدى. ياغما بۇنىڭدىن پايدىلىنىپ ئوغۇزخانغا بېقىنىمىدى. بىر يىل ئۇرۇشتى، ئىككى تەرەپتىن كۆپ لەشكەر ئۆلدى. ئاقشۈەت ئوغۇزخان كەشمىرنى ئېلىپ ياغمىنى ئۆلتۈردى. لەشكەرلىرىنى قەتلىئام قىلدى. شۇ يەردە بىرنەچچە ۋاقىت تۇرۇپ، بەدەخشاننىڭ يوقۇرى تەرىپى بىلەن سەمەرقەندكە كەلدى، ئاندىن موغۇلىستانغا بېرىپ، ئۆيىگە چۈشتى.

ئوغۇزخاننىڭ ئىران، شام ۋە مىسىر تەرەپلەرگە

يۈرۈش قىلغانلىقىنىڭ زىكرى

ئوغۇزخان بىر يىل يۇرتىدا تۇرۇپ، ئىككىنچى يىلى ئەلگە « ئىران تەرەپكە ئاتلىنىمەن، بىرنەچچە يىللىق غەملىرىنى تەييارلىسۇن » دەپ جار سالدى. ئىككىنچى يىلى ئاتلىنىپ تالاش(تالاس) شەھرىگە كەلدى. خاننىڭ ئۆز

لەشكەرلىرىدىن ھارغان-ئاچقان ۋە ئاداشقان ، يۈتكەنلىرىنى ئېلىپ كېلىڭلار، دەپ لەشكەرلەرنىڭ كەينىدە قالدۇرغان كىشىلىرى بار ئىدى. ئۇلار لەشكەرلەرنىڭ كەينىدە قالغان بىر ئۆيلۈك كىشىنى خاننىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەلدى. خان ئۇنىڭدىن « نېمە ئۈچۈن كەينىدە قالدىڭ؟» دەپ سورىدى. ئۇ كىشى « كۈلۈكىمنىڭ ئازلىقىدىن لەشكەرلەرنىڭ ئارقىسىدىن كېلىۋاتاتتىم. خاتۇنۇم ھامىلدار ئىدى، تۇغدى، ئاچلىق سەۋەبىدىن ئانىسىنىڭ سۈتى ئوغلانغا يېتىشىمىدى. كېلىۋاتقىنىدا سۇنىڭ ياقىسىدا بىر شاغالنىڭ بىر قىرغاقلىقىنى ئالغانلىقىنى كۆردۈم. ياغاچ بىلەن شاغالىنى ئۇرغاندىم، قىرغاقلىقنى تاشلاپ قاچتى. ئۇنى ئېلىپ كاۋاپ قىلىپ خاتۇنۇمغا بېرىپ تۇرغىنىدا، ئارقىدا قويغان كىشىلىرىڭىز يولۇقۇپ ئېلىپ كەلدى» دېدى. خان ئۇ فەقىرگە ئات، ئوزۇق ۋە مال بېرىپ، سەن بۇ چېرىككە بارمىغىن دەپ، « قال! ئاچ!» دېدى. بارچە قالاچ ئېلى شۇ كىشىنىڭ نەسلىدىن ئىدى. ئۇلارنى ھازىر خالاچ دەپ ئاتىشىدۇ، ئۇلار ماۋرا ئۈننەھىردە كۆپ، ئايماقتىكى ئەللەرگە قوشۇلۇپ كېتىۋاتىدۇ؛ خۇراسان ۋە ئىراقتىمۇ كۆپلىگەن قالاچلار بار.

ئوغۇزخان تالاستىن سەمەرقەند ۋە بۇخاراغا كېلىپ، ئامۇ سۈيىدىن ئۆتۈپ خۇراسانغا باردى. ئۇ چاغدا ئىران يۇرتىدا ياخشى پادىشاھ يوق ئىدى. كەيۈمەرس ئۆلگەنىدى، ھۈشەڭنى تېخچە پادىشاھلىققا كۆتۈرمىگەنىدى. ئەرەبلەر مۇنداق چاغنى مۈلۈكى تاۋاتىنى دەيتتى. ئۇنىڭ مەنىسى — ھەر بىر توپ ئەلدە بىر تۆرە دېگەنلىك ئىدى. تۈركلەر بۇنداق ۋاقىتنى ئۆي بېشىغا قاراخان دەيتتى. مەنىسى — ھەر بىر ئۆيدە بىر قارا كىشى، ھەربىرى بىر خان بولۇر، يەنى ھەر ئۆيدە بىر خان دېگەنلىك ئىدى. ئۇ چاغدا ئىران يۇرتى شۇنداق ئىدى. ئوغۇزخان خۇراساننى ئالغاندىن كېيىن ئىراقى ئەجەم، ئىراقى ئەرەب، ئەزەربەيجان، ئەرمەن، شام ۋە مىسىرغىچە بولغان جايلارنى ئالدى. بۇ ۋىلايەتلەرنىڭ بىر نەچچىسىنى ئۇرۇش بىلەن بېقىندۇرسا، بىر نەچچىسىنى ئۆزىگە بېقىندۇرۇپ، ئۆزىگە تەئەللۇق قىلدى.

ئوغۇزخان شام ۋىلايىتىدە تۇرغاندا، بىر نۆۋكەرگە ئالتۇن يا بىلەن ئۈچ ئوقنى خۇپىيانە بەردى. « بۇ يانى كۈن چىقىش تەرەپتىكى ئادەم ئايىغى باسمىغان چۆلگە بىر ئۈچىنى چىقىرىپ توپىغا كۆمۈپ قويسەن. ئۈچ ئوقنى كۈن پېتىش تەرىپىگە ئاپىرىپ، يانى قانداق قىلغان بولساڭ، ئوقلارنىمۇ شۇنداق قىلسەن» دېدى. ئۇ كىشى يارلىقنى ئورۇنلاپ كەلدى. بۇ ۋەقەدىن بىر يىل ئۆتكەندىن كېيىن، ئۈچ چوڭ ئوغلى كۈن، ئاي ۋە يۇلتۇزنى چاقىرىپ « مەن يات يۇرتقا كەلدىم. ئىشىم كۆپ، ئوۋ ئوۋلىماققا قولۇم يېتىشمەيۋاتىدۇ. كۈن چىقىش تەرەپتە، پالانى چۆلدە ئوۋ كۆپ ئىشىم دەپ ئاڭلىدىم. ئۆز نۆۋكەرلىرىڭلار بىلەن شۇ يەرگە بېرىپ قارا ئۆي ياساپ كېلىڭلار» دېدى. ئاندىن كېيىن كۆك، تاغ،

دېڭىز ئاتلىق ئۈچ كىچىك ئوغلىنى چاقىرىپ ئۇلارغىمۇ ئاكىلىرىغا ئېيتقان سۆزلىرىنى ئېيتىپ، كۈن پېتىش تەرەپكە يولغا سالدى. بىرنەچچە كۈن ئۆتكەندىن كېيىن ئۈچ چوڭ ئوغلى ئالتۇن يا بىلەن كۆپ ئوۋنى خان ئالدىغا ئېلىپ كەلدى. ئۈچ كىچىك ئوغلى ئالتۇن ئوق بىلەن كۆپ ئوۋنى كەلتۈردى. خان ئوغلانلىرىنىڭ يا بىلەن ئوقنى تېپىپ كەلگەنلىكى مۇناسىۋىتى بىلەن ئوۋ ئەتلىرىگە يەنە نۇرغۇن ئەت ۋە تۈرلۈك ئاش قوشۇپ، خەلقنى چاقىرىپ مېھمان قىلدى. ئوق بىلەن ياننىڭ تېپىلغانلىقىنى ئىسىم قىلىپ، ئوغلانلىرىنىڭ ئۆزىگە قايتۇرۇپ بەردى. ئۈچ چوڭ ئوغلى ياننى سۇندۇرۇپ ئۆلۈشۋالدى، كىچىكلىرى ھەرقايسىسى بىردىن ئوقنى ئالدى. ئوغۇزخان ئالغان ۋىلايەتلىرىدە كۆپ يىللار تۇرۇپ دۈشمەنلىرىنى يوق قىلىپ، دوستلىرىنى تارتۇقلاپ، بېشى سايرام، ئايغى مىسىرغىچە ئالغان ۋىلايەتلىرىنىڭ بارچىسىغا ھاكىملىرىنى قويۇپ، قايتىپ ئۆز يۇرتىغا چۈشتى.

ئوغۇزخاننىڭ يۇرتىغا كېلىپ توي قىلغانلىقىنىڭ زىكىرى

ئوغۇزخان ئوغلانلىرىم ۋە خەلقىم بىلەن ئامان-ئېسەن بېرىپ كەلدىم، دەپ چوڭ توي ياراغىنى قىلىپ، بىر خارگاھ ياساتقۇزدى. بارچە ياغاچلارنىڭ تېشىنى ئالتۇن بىلەن قاپلاتتى. لەئىل، ياقۇت، زۇمرەت، فىرۇزە ۋە دۇر بىلەن بېزەتتى. بۇ ئۆيىنى تەرىپلەپ مۇنداق بېيت ئېيتىلغانىدى:

بىر ئۆي تىكتى ئالتۇندىن ئول شەھرىيار،

كىم ئۇ ئۆي فەلەك ئۆيىدىن قىلدى خار.

توققۇز يۈز ئات، توققۇز مىڭ قوي ئۆلتۈردى. بولغاردىن توقسان توققۇز ھەۋز قىلدۇرۇپ، توققۇزغا ھاراق، توقسۇنغا قىمىز تولدۇردى. ھەممە نۆۋكەرلىرىنى چاقىرىپ كەلتۈردى. ئوغۇزخان ئالتە ئوغلىغا كۆپ نەسەتلەر ئېيتىپ، بىلىكلەر ئۆگىتىپ، يۇرت-شەھەرلەر، ئەللەر ۋە ئىنئاملار بەردى. ئۇنىڭغا بېغىشلاپ مۇنداق بېيتلار ئېيتىلغانىدى:

ئوغۇز قىلدى بۇ تويىدا كۆپ خوشاللىق،

بەردى بۇ ئالتە ئوغلىغا سۇيۇرغاللىق.

بۇلارمۇ كۆرسىتىشى مەردانىلىك،

ئاتىسىغا ئېھتىراملىق پەرزەندىلىك.

ھەمىھەت بىرلە تۇتتى يارلىق،

ئۇرۇش كۈنىدە كۆرسەتتى پىداكارلىق.

ئاندىن كېيىن بارچە نوۋكەرلەرنىڭ ئاتقان-چاپقان ۋە قىلغان خىزمەتلىرىگە لايىق شەھەرلەر، سەھرالار، كەندلەر ۋە ئىنئاملار بەردى. ئوغلانلىرىغا مۇنداق دېدى: سىلەر ئۈچ چوڭ ئوغلۇم ئالتۇن يانى تېپىپ ئېلىپ كەلدىڭلار، يەنە ئۇنى سۇندۇرۇپ، بۇرۇپ ئالدىڭلار. شۇنىڭ ئۈچۈن ئېتىڭلار بۇرۇق بولسۇن. سىلەردىن بولغان ئوغلانلارنىمۇ تا قىيامەتكىچە « بۇرۇق» دېسۇن، ئۈچ ئوقنى تېپىپ كەلگەن ئۈچ كىچىك ئوغلاننى ۋە ئۇلاردى بولغانلارنى بۈگۈندىن تا دۇنيا ئاخىر بولغىچە « ئۈچئوق» دېسۇن. يا ۋە ئوقنى تېپىپ كەلگىنىڭلار بىرەر كىشىنىڭ سەۋەبىدىن بولماي بەلكى تەڭرىدىن بولدى. بىزدىن بۇرۇن ئۆتكەن خەلقلەر يانى پادىشاھ ئورنىدا، ئوقنى ئەلچى ئورنىدا بىلىشەتتى. چۈنكى يا ئوقنى قايسى تەرەپكە تارتىپ قويۇپ بەرسە ئوق شۇ يەرگە بارىدۇ. ئەمدى مەن ئۆلگەندىن كېيىن كۈن خان مېنىڭ تەختىمدە ئولتۇرسۇن، ئاندىن كېيىن بۇرۇق نەسلىدىن كىم قايىل بولسا خەلق ئۇنى پادىشاھ قىلسۇن. دۇنيا ئاخىر بولغۇچە بۇرۇقلارنىڭ ياخشىسى پادىشاھ بولسۇن، ئۆزگىلەر ئوڭ تەرەپتە ئولتۇرسۇن. ئۈچ ئوقلار سول بولسۇن، ئۆيىنىڭ سول تەرىپىدە ئولتۇرسۇن ۋە دۇنيا ئاخىر بولغۇچە نوۋكەرلىككە رازى بولسۇن.

ئوغۇزخان بىر يۈز ئون ئالتە يىل پادىشاھلىق قىلىپ، ھەق رەھىمتىگە باردى.

ئوغۇزخاننىڭ چوڭ ئوغلى كۈنخاننىڭ پادىشاھلىقىنىڭ زىكرى

ئوغۇزخاننىڭ ئۇيغۇر دەپ ئات قويغان جامائىتىنىڭ ئاقساقلىنىڭ ئەرقىل خوجا ئاتلىق ئوغلى بار ئىدى. ئۇ ئوغۇزخان تەختتە ئولتۇرۇپ تا ئۆلگىچە ئوغۇزخاننىڭ ۋەزىرى، ۋەكىلى بولغانىدى. ئۇ ئەقىللىق، دانىشمەن ۋە كۆپ بىلىملىك كىشى ئىدى. كۈن خانمۇ ئۇنى ۋەزىر قىلدى. تا ئۆلگىچە ئۇنىڭ سۆزىگە ئەمەل قىلدى. ئەرقىل خوجا ئۇزاق ئۆمۈر كۆردى، كۈنلەردىن بىر كۈنى خان يالغۇز ئولتۇرغاندا « ئاتاڭ يۈز ئون ئالتە يىل يازنىڭ ئىسسىقىدا سايدا

ئولتۇرماي، قىشنىڭ سوغۇقىدا ئۆيىدە ئولتۇرماي، قىلىچ ئۇرۇپ كۆپ يۇرتلارنى ئېچىپ سىز باشلىق ئالتە يىلەنگە قويۇپ كەتتى. ئەگەر سىلەر ئالتىڭلارنىڭ ۋە سىزلەردىن بولغان ئوغلانلارنىڭ بارچىڭلارنىڭ ئاغزىڭلار بىر بولسا، ئۇزاق يىللارغىچە يۇرتلار قولۇڭلاردىن چىقماستىن، ئەگەر ئاغزىڭلار بىر بولمىسا ئۇ چاغدا يۇرتۇڭلار، مال-دۇنيايىڭلار، ھەتتا جېنىڭلارمۇ كېتەر» دېدى.

كۈن خان « سىز ئاتامغىمۇ كېڭەش بېرەتتىڭىز، سىز ئاتامنىڭ ئورنىدا ئاتامسىز، سىز نېمە ئىشنى خوپ كۆرسىڭىز، شۇ ئىشنى قىلىمەن» دېدى. ئەرقىل خوجا مۇنداق دېدى « ئوغۇزخاندىن كۆپ يۇرتلار، شەھەرلەر، ئەللەر ۋە جانسىز ماللار ۋە تىرىك ماللار قالدى. سىلەر ئالتە ئوغۇلنىڭ ھەربىرىڭلاردىن تۆت ئوغۇلدىن بولۇپ جەمئىي يىگىرمە تۆت شاھزادە تۇغۇلدى. سىلەر ئالتىڭلاردىن باشقىلىرىنىڭ دۇنيا ئۈچۈن ئالا كۆڭۈل بولۇپ قېلىشىدىن ئەنسىرەيمەن. »

بىيىت:

زەر ئالتۇن، مال-دۇنيا، نېمەت كۆزلىمەي،
 ھېچقايسى ماڭا ئاز، ساڭا كۆپ دېمەي.
 بىر نىشان كۆزلىشىپ، يولدىن ئاداشماي،
 نامۇ-شان ھەم نامغا ھەرگىز ئاداشماي.

ھەر ئىشتا كېڭىشىپ بىر ئېغىز بولۇپ،
 جەڭ-جاپا چېغدا بىر ئېغىز بولۇپ.
 ھەر زامان ئاتانىڭ يولىنى تۇتقاي،
 ھەر ئىشتا خالايق دادىغا يەتكەي.
 كۆيۈنۈپ ئەرقىل خوجا قىلدى نەسەت،
 بوۋاينىڭ سۆزىگە قىلدى خوپ پىسەند.

كۈن خان ئەرقىل خوجىنىڭ سۆزىنى قوبۇل قىلىپ، ئۇلۇغ قۇرۇلتاي چاقىردى. ياخشى-يامان خەلقنىڭ بارچىسى كەلگەندىن كېيىن، ئوغۇزخاندىن قالغان ۋىلايەتلەر، ئەللەر ۋە جانسىز ماللار، تىرىك ماللارنىڭ ھەممىسىنى شاھزادىلەرنىڭ چوڭىغا چوڭچە، كىچىكىگە كىچىكچە بۆلۈپ بەردى. بۇ يىگىرمە تۆت ئوغۇل رەسمىي خوتۇنلىرىدىن بولغانىدى. بۇنىڭدىن ئۆزگە توقاللىرىدىن بولغان ئوغۇللارمۇ كۆپ ئىدى. ئۇلارغىمۇ ئەھۋاللىرىغا لايىق نېمەتلەر بېرىلدى. ئاندىن كېيىن ئوغۇزخان قىلدۇرغان ئالتۇن ئۆيىنى تىكتۈردى. ئوڭ ياققا ئالتە ئاق ئۆرگە، سول ياققا ئالتە ئاق ئۆرگە تىكتۈردى، ئوڭ ياققا ئۇچىغا ئالتۇن توخۇ بېكىتىلگەن قىرىق غۇلاچ ياغاچنى تىكتۈردى؛ سول ياققا ئۇچىغا كۈمۈش توخۇ بېكىتىلگەن قىرىق غۇلاچ ياغاچنى تىكتۈردى. خان يارلىقى بويىچە بۇزۇق ئوغلانلىرى ۋە نۆۋكەرلىرى ئالتۇن توخۇنى، ئۇچتۇق ئوغلانلىرى نۆۋكەرلىرى بىلەن كۈمۈش توخۇنى ئات چېپىپ كېتىۋېتىپ ئاتتى. كۈن خان ئاتىسىنىڭ قىلغىنىغا ئەمەل قىلىپ توققۇز يۈز ئات ۋە توققۇز مىڭ قوي ئۆلتۈردى. توققۇز بولغار ھەۋزىگە قىمىز توسالدى، قىرىق كېچە-كۈندۈز ئەيش-ئىشەرەت قىلدى.

ئوغۇزخاننىڭ ئوغلانلىرى ۋە نەۋرىلىرىنىڭ

ئاتلىرىنىڭ زىكرى

ئوغۇزخاننىڭ ئالتە ئوغلى بار ئىدى. چوڭىنىڭ ئېتى كۈن خان، ئىككىنچىسى ئاي خان، ئۈچىنچىسى يۇلتۇزخان، تۆتىنچىسى كۆك خان، بەشىنچىسى تاغ خان، ئالتىنچىسى دېڭىزخان ئىدى. بۇ ئالتىنچىسىنىڭ ھەرقايسىسىنىڭ تۆت ئوغلى بار ئىدى. رەسمىي خوتۇندىن بولغان ۋە توقاللىرىدىن بولغانلىرىمۇ بار ئىدى. شۇلارنىڭ ھەممىسىنى ئېيتىپ ئۆتكىمىز كېلىدۇ.

كۈن خاننىڭ تۆت ئوغلى بار ئىدى: چوڭى قايى، ئىككىنچىسى بايات، ئۈچىنچىسى ئالقا ئەۋلى، تۆتىنچىسى قارا ئەۋلى ئىدى؛

ئاي خاننىڭ تۆت ئوغلى بار ئىدى: چوڭى يازىر، ئىككىنچىسى يابىر، ئۈچىنچىسى دۇدۇرغا، تۆتىنچىسى دۆكەر ئىدى؛ يۇلتۇزخاننىڭ تۆت ئوغلى بار ئىدى: چوڭى ئوشار، ئىككىنچىسى قارناق، ئۈچىنچىسى بېكتىلى، تۆتىنچىسى قارقىن ئىدى؛ كۆك خاننىڭ تۆت ئوغلى بار ئىدى: تۇنجىسى باياندۇر، ئىككىنچىسى بەچەنە، ئۈچىنچىسى چاۋۇلدۇر، تۆتىنچىسى

جەبىنى ئىدى؛

تاغ خاننىڭ تۆت ئوغلى بار ئىدى: چوڭى سەلۇر، ئىككىنچىسى ئەمار، ئۈچىنچىسى ئالايونتىلى، تۆتىنچىسى ئۇرگىر ئىدى؛

دېڭىزخاننىڭ تۆت ئوغلى بار ئىدى: چوڭى ئىگدىر، ئىككىنچىسى بۇكدىز، ئۈچىنچىسى ئاۋە، تۆتىنچىسى قىنىق ئىدى. ئوغۇزخاننىڭ بۇ ئالتە ئوغلىنىڭ ھەرقايسىسىنىڭ بۇ ئېيتىلغانلىرىدىن باشقا، يەنە توقاللىرىدىن بولغان تۆتتىن ئوغلى بار ئىدى. ئەمما ئۇلارنىڭ قايسى ئوغلىدىن بولغانلىقى مەلۇم ئەمەس. ئۇلار: كەنەكۈنە، تۇرباتلى، كېرەيلى، سۇلتانلى، ئوقلى، كۆكلى، سۇجلى، خۇراسانلى، يۇرتچى، چامچى، تۇرۇمچى، قۇمى، سۇرقىي (ھازىر ئۇنى سۇرخى دەيدۇ)، قۇرچىق، سۇۋارچىق، قاراچىق، قازغۇرت، قىرغىز، تىكىن، لولا، مۇردا شوي، سايرقاتارلىقلاردىن ئىبارەت.

ئوغۇزخاننىڭ يىگىرمە تۆت نەۋرىسىنىڭ

ئاتلىرىنىڭ مەنىلىرى

قاينىنىڭ مەنىسى — مەھكەم؛ باياتىنىڭ مەنىسى — دۆلەتلىك؛ ئالقائەۋلىنىڭ مەنىسى — مۇۋاپىق؛ قارائەۋلىنىڭ مەنىسى — قەيەردە ئولتۇرسا چېدىر تىكىپ ئولتۇرغۇچى؛ يازىرنىڭ مەنىسى — ئەل ئاغىسى؛ يابىرنىڭ مەنىسى — ئالدىغا نېمە ئۇچرسا شۇنى يىغار؛ دۇدۇرغانىڭ مەنىسى — يۇرتنى ئالماق ۋە ساقلىماقنى بىلگۈچى؛ دۆكەرنىڭ مەنىسى — تۆڭگىلەك يەنى توپلانغان؛ ئوشارنىڭ مەنىسى — ئىشنى ئىلدام ئىشلىگۈچى؛ قارناقنىڭ مەنىسى — بۆكە؛ بېكتىلىنىڭ مەنىسى — سۆزى ھۆرمەتلىك؛ قارقىنىڭ مەنىسى — رىزىقلىق؛ باياندۇرنىڭ مەنىسى — نېمەتلىك؛ بەچەنەنىڭ مەنىسى — سەئى قىلغۇچى؛ چاۋۇلدۇرنىڭ مەنىسى — نومۇسلىق؛ جەبىنىنىڭ مەنىسى — باھادىر؛ سالۇرنىڭ مەنىسى — قىلىچلىق؛ ئەمارنىڭ مەنىسى — بايلارنىڭ بېيى؛ ئالايونتىلىنىڭ مەنىسى — ئالا ئاتلىق؛ ئۇرگىرنىڭ مەنىسى — ياخشى ئىش قىلغۇچى؛ ئىگدىرنىڭ مەنىسى — ئۇلۇغ؛ بۇكدىزنىڭ مەنىسى — خىزمەتكار؛ ئاۋەنىڭ مەنىسى — يۇقۇرى مەرتىۋىلىك؛ قىنىقنىڭ مەنىسى — ئەزىز دېمەك بولۇر.

كۈن خان يەتمىش يىل پادىشاھلىق قىلغاندىن كېيىن ئىنىسى ئاي خاننى ئۆز ئورنىغا ئولتۇرغۇزۇپ ھەق رەھىمىتىگە

كەتتى.

ئاي خاننىڭ پادىشاھلىقىنىڭ زىكرى

ئاي خان ياخشى، ئادىل، ئېغىر-بېسىق ۋە ئەدەپلىك كىشى ئىدى. ئاتىسىنىڭ ۋە ئاكىسىنىڭ نەسەتلىرىگە ئەمەل قىلىپ، كۆپ يىللار ئاتىسىنىڭ سالغان يولىدا يۈرۈپ، ھەق رەھىمىتىگە كەتتى.

يۇلتۇزخاننىڭ زىكرى

بۇمۇ ياخشى پادىشاھ ئىدى. ئەمما ئۇ ئاي خاننىڭ نەۋرىسىمۇ ياكى ئۆزىگە قېرىندىشىمۇ، نېمىسى ئىكەنلىكىنى جەزىم قىلالمايمىز. يۇلتۇز ئاتلىق بىر ئىنسى بار ئىدى، لېكىن ئۇ ئەشۇ يۇلتۇزخان ئەمەس. مەيلى كىم بولسا بولسۇن، ئوغۇزخان نەسلىدىن ئىدى. بىرنەچچە يىل پادىشاھلىق قىلىپ ئوغلى ماڭلاينى تەختكە ئولتۇرغۇزۇپ ۋاپات بولدى.

ماڭلاي خاننىڭ زىكرى

بۇمۇ ياخشى پادىشاھ ئىدى. بىرنەچچە يىل گۆش يەپ، قىمىز ئىچىپ، ئاق موينا، قارقۇندۇز ئېگىن كىيىپ، ئايدەك، كۈندەك گۈزەللەرنى قۇچۇپ، سىمابىتەك يورغىلارنى، يەلدەك يۈگۈرۈك ئاتلارنى مىنىپ، كۆڭلى تارتقان تەرەپلەرگە ئۇچۇپ، ئوغلى دېڭىز خاننى ئۆز ئورنىغا ئولتۇرغۇزۇپ، ئۇ دۇنياغا كەتتى.

دېڭىزخاننىڭ زىكرى

دېڭىزخان كۆپ يىللار پادىشاھلىق قىلدى، ئۇزۇن ئۆمۈر تاپتى، قېرىغاندا ئوغلى ئېل خانغا پادىشاھلىقنى تاپشۇرۇپ، بىرنەچچە يىللار تەڭرىگە بەندىلىك قىلىپ ۋاپات تاپتى.

ئېل خاننىڭ زىكرى

ئېل خان موغۇل ئېلىگە پادىشاھ بولدى. يۇقۇرىدا تاتار خانلىرىنىڭ توققۇزىنچىسىنى سېۋىنچخان دېگەندۇق. ئېل خان بىلەن سېۋىنچخان ئىككىسى زامانداش ئىدى. ئىككىسىنىڭ ئارىسىدا ھەمىشە ئۇرۇش-تالاش بولۇپ تۇراتتى. ئېل خان غالىب كېلەر ئىدى. شۇ سەۋەبتىن سېۋىنچخان قىرغىزخانغا كىشى ئەۋەتتى. نۇرغۇن نەرسە-كېرەك بېرىپ، ھەم كۆپ ۋەدىلەرنى قىلىپ، ئۇنى ئۆزىگە دوست-يار قىلدى. ئۇ يەرلەردە ئەل كۆپ ئىدى. موغۇللار شۇ ئەللەرنىڭ بارچىسىدىن كۆپ ئىدى. ھەر زامان ئۇرۇش-تالاشلار بولغاندا موغۇللار غالىب كېلەتتى. تۈرك ئەللىرىدە موغۇلنىڭ ئايىغى تەگمىگەن ۋە قولى يەتمىگەن ئەل يوق ئىدى. شۇ سەۋەبتىن بارچە ئەللەر موغۇلنى خەپ سېنىمۇ، دەپ ئىدى. سېۋىنچخان قىرغىزخاننى ئۆزىگە يار قىلغاندىن كېيىن، باشقا ئەللەرنىڭ بارچىسىغا ئەلچى ئەۋەتىپ، ئۆزىگە ياردەم قىلىپ، پالانى يەردە پالانى ئاينىڭ ئونىنچى كۈنى يىغلايلى، موغۇلدىن ئۆچمىزنى ئالايلى، دەپ ۋەدىلەشكەن يەرگە يىغىلىپ موغۇلنىڭ ئۈستىگە يۈرۈش قىلدى.

موغۇل ئېلى ئۆيلىرى بىلەن ماللىرىنى بىر يەرگە يىغىپ، چېرىكلىرىنى ئۆيلىرىنىڭ ئالدىدا ئورا قازدۇرۇپ، كۈتۈپ ئولتۇردى. سېۋىنچخان بېرىپ ئون كۈنگىچە ئۇرۇشتى. ھەر كۈنى موغۇل غالىب كەلدى. بىر كۈنى سېۋىنچخان باشلىق بۇ بارچە ئەللەرنىڭ خانلىرى ۋە بەگلىرى ئوۋلاقتا كېڭەشتى. موغۇللارغا ھىيلە قىلمىساق ئىشىمىز يامان بولىدىغان ئوخشايدۇ، دەپ، ئەتىسى ئەتتىگەندە بىردىنلا يېڭىلىپ قاچقان لەشكەرلەردەك ئېغىر يۈك ۋە يامان ماللىرىنى تاشلاپ

كۆچۈپ قايتىشتى. موغۇللار بۇنى ئۇرۇشقا بەرداشلىق بېرەلمەپتۇ، دەپ قاراپ ئارقىدىن قوغلاپ يېتىشتى. تاتارلار قوغلاپ كەلگەن موغۇلنى كۆرۈپلا ئارقىسىغا بۇرۇلۇپ ئۇرۇش قىلدى. ئىككى تەرەپ ئۇرۇشتى، تاتار غالىب كەلدى. موغۇللارنى ئۆلتۈرە-ئۆلتۈرە ئۆيىگىچە كەلدى. بارچە موغۇلنىڭ ئۆيى بىر يەردە ئىدى. موغۇللارنىڭ ئۆي-ۋاقتى، بارلىق ماللىرىنى قولغا چۈشۈردىكى، بىر ئۆيلۈكمۇ قۇتۇلالىدى. چوغللىرىنى قىلىچتىن ئۆتكۈزۈپ، كىچىكلىرىنى قۇل قىلىپ، قۇل بولغانلارنى ھەركىم ئۆز ئۆيلىرىگە ئېلىپ كەتتى. موغۇللاردىن ھېچكىم قالمىدى. قالغانلىرى كىشىنىڭ ئىشىكىدە قۇل بولدى. غوجىسى قايسى ئەلدىن بولسا، شۇ ئەلنىڭ نامى بىلەن ئاتالدى. موغۇللار دۇنيادا پەقەت قالمىدى.

قىيان بىلەن نۇكۇزنىڭ ئەرقىنە قۇنغا بېرىپ يۇرت قىلىپ

ئولتۇرغانلىقنىڭ زىكرى

سېۋىنچان موغۇلنى قىرغىن قىلىپ قايتىپ كەلگەندى. ئېلىخاننىڭ ئوغۇللىرى كۆپ ئىدى. بارچىسى ئۇرۇشتا ئۆلدى. قىيان ئاتلىق بىر كىچىك ئوغلى بار ئىدى، ئۇنى شۇ يىلى ئۆيلىگەندى، ئېلىخاننىڭ ئىنىسىنىڭ قىيان بىلەن قۇرداش نۇكۇز ئاتلىق بىر ئوغلىمۇ بار ئىدى، ئۇنىمۇ شۇ يىلى ئۆيلىگەندى. ئىككىسى بىر قوشتىكى كىشىلەرنىڭ قولىغا چۈشكەن ئىدى، ئارىدىن ئون كۈندەك ئۆتكەن بىر كۈنى كەچتە ئىككىسى خوتۇنلىرى بىلەن ئاتلىنىپ قاچتى. ئۆزلىرىنىڭ يۇرتىغا كەلسە ئاداشقان ۋە ياۋدىن قايتىپ كەلگەن تۆت خىل چارۋا مالنىڭ ھەر تۈرلۈكىدىن كۆپ مال بار ئىكەن، ئىككىسى: ئەلگە بارايلى دېسەك، تۆت تەرەپتىكى ئەلنىڭ بارچىسى بىزگە ياۋ، يۇرتتا ئولتۇرساق يۈرگەن-تۇرغان چاغلىرىمىزدا بىرەر كىمگە ئۇچرىماي قالمايمىز. ئۇنىڭدىن كۆرە تاغنىڭ ئىچىدىن كىشىلەرنىڭ ئايىغى يەتمەيدىغان بىر يەر تاپايلى، دەپ كېڭەشتى. ماللىرىنى ھەيدەپ تاغنىڭ ئىچىگە باردى. ئىككى تاغنىڭ ئۈستىدە ئارقارنىڭ سالغان يولىغا چۈشۈپ ماڭدى، تاغنىڭ ئۈستىگە چىقىپ نېرى يۈزىگە چۈشتى. ئايلىنىپ-چۆرگىلەپ قاراپ كۆرۈپ باققاندى، ئۆزلىرى كەلگەن يولدىن باشقا ھېچ يول يوق ئىكەن. كەلگەن يوللىرى بەك خەتەرلىك بولۇپ، تۆگە بىلەن ئات مىڭ تەسلىكتە يۈرىدىغان يول ئىكەن. ئەگەر ئايىغى قىيا بېسىپ سالسا، ياردىن چۈشۈپ پارە-پارە بولۇپ كېتىدىكەن. تاغنىڭ ئىچىنىڭ كەڭلىكىنىڭ ھېچ چېكى يوق ئىدى. ئاقار سۇلار، چەشمىلەر، تۈرلۈك-تۈرلۈك ئوتلار، مېۋىلىك دەرەخلەر، تۈرلۈك ئوۋلار بار ئىكەن. ئۇلار بۇ يەرنى كۆرگەندىن كېيىن، تەڭرىگە شۈكۈر قىلىشتى. قىشتا ماللىرىنىڭ گۆشىنى يېدى، يازدا سۈتىنى ئىچتى، تېرىسىنى كىيدى. ئۇ يەرگە ئەرقىنە قۇن دەپ ئات قويدى.

«ئەرقىنە» نىڭ مەنىسى — تاغنىڭ كامىرى دېگەنلىك، «قۇن» نىڭ مەنىسى — تېز، ئۆتكۈر دېگەنلىك ئىدى. تاغنىڭ قىرى ئىدى. بۇ ئىككى سەۋەبتىن ئوغلانلىرى كۆپ بولدى. قىياننىڭ ئەۋلادى كۆپ بولدى، نۇكۇزنىڭ ئەۋلادى ئۇنىڭدىن ئاز بولدى. قىيان ئەۋلادىنى قىيان دەپ ئىدى، نۇكۇز ئەۋلادىغا ئىككى ئات قويدى: بىرنەچچىسىنى نۇكۇزلار دېدى؛ يەنە بىرنەچچىسىنى دۇرۇلغان دەپ ئاتىدى.

قىياننىڭ مەنىسى — تاغدىن كۈچ بىلەن تۆۋەنگە تېز ئاققان سەل دېگەنلىك ئىدى. ئېلخاننىڭ بۇ ئوغلى شۇنداق كۈچلۈك، چاققان كىشى ئىدىكى، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنى قىيان دېيىشەتتى. قىياننىڭ كۆپلۈك شەكلى ئىدى. بۇ ئىككىسىنىڭ ئوغلانلىرى كۆپ يىللار ئەرقىنەقۇندا تۇردى. ئۇچلىرى ئۇزاردى، يانلىرى يېپىلدى. ھەربىر جامائەت باشقا-باشقا ئۇماق بولۇپ، بىر ئۇرۇق بولۇپ ئاتالدى. تەڭرىم بۇيرىسا بارچىسىنى ئېيتىمىز. ئۇماقنىڭ مەنىسى — سۆڭەك، پۇشت دېگەنلىكتۇر. تۈرك خەلقى بىرەردىن «ئۇماقنىڭ نېمە» دەپ سورىشىدۇ. ئۇلار تۆت يۈز يىلدىن ئارتۇقراق ئەرقىنەقۇننىڭ ئىچىدە ئولتۇردى. ماللىرى ۋە نەسلى شۇنداق كۆپەيدىكى، سىغماي قالدى. ئۇلار شۇ سەۋەبتىن بىر يەرگە يىغىلىپ كېڭەش قىلىپ مۇنداق دېيىشتى: ئاتلىرىمىزدىن ئىشتىكەن ئىدۇق، ئەرقىنەقۇننىڭ تېشىدا كەڭ يەرلەر، ياخشى يۇرتلار بار ئىكەنمىش، بىزنىڭ يۇرتىمىز قەدىمدە شۇ يەرلەر ئىكەن. تاتار باشلىق ئۆزگە ئەللەر بىزنىڭ ئۇرۇقىمىزنى قىرىپ، يۇرتىمىزنى ئالغانىكەن. تەڭرىگە شۈكۈر، ھازىر بىزنىڭ ئەھۋالىمىز ئۇنداق ئەمەس، ئەمدى ياۋدىن قورقۇپ تاغ ئىچىگە قامىلىپ ئولتۇرۇۋەرمەيمىز. تاغلار ئارىسىدىن يول ئىزدەپ تاپايلى، كۆچۈپ چىقايلى، كىم بىزگە دوستمەن دېسە، ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشەيلى، دۈشمەن دېسە سوقۇشايلى. بارچىلىرى بۇ سۆزنى ماقۇل كۆرۈپ تاغدىن چىقىشنىڭ يولىنى ئىزدىدى، تاپالمىدى. بىر تۆمۈرچى بار ئىدى، ئۇ: «پالانى يەردە بىر تۆمۈر كان بار. شۇنى تاۋلاپ، تۆمۈرنى ئېرىتسەك يول چىقىشى مۇمكىن» دېدى. ئۇلار بۇ يەرگە بېرىپ كۆرۈپ كەلدى، بۇ ئىشقا ماقۇل بولدى. ئەلگە ئوتۇن بىلەن كۆمۈر يىغدۇردى، تاغنىڭ كاتىك يېرىگە بىر قات ئوتۇن، بىر قات كۆمۈر سالىدى. تاغنىڭ ئۈستىنى، نېرىقى ۋە بېرىقى يۈزىنى ئوتۇن-كۆمۈر بىلەن تولدۇرغاندىن كېيىن، يەتمىش تېرىدىن كۆررەك ياساپ، يەتمىش يېرىدىن كۆررىدى. بىر كۆررەش بىلەنلا، خۇدانىڭ قۇدرىتى بىلەن ئوت قىزغاندىن كېيىن تاغ تۆمۈر بولۇپ ئېقىۋەردى-دە، يۈكلۈك تۆگە چىققۇدەك يول ئېچىلدى. ئۇلار ئاي-كۈننىڭ سائىتىگە قاراپ تاشقىرىغا چىقتى، توي قىلدى، شۇ كۈننى ھېيت قىلىش شۇنىڭدىن بېرى موغۇلنىڭ رەسمىگە ئايلاندى. ئۇ كۈنى بىر پارچە تۆمۈرنى ئوتقا سېلىپ

قزارغان چاغدا خان ئۇنى ئەنبۇر بىلەن قىسىپ تۆت سەندەل ئۈستىگە قويۇپ بولقا بىلەن سوقىدۇ. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن موغۇلنىڭ بەگلىرى شۇ كۈنى قامالدىن چىقىپ ئاتا يۇرتقا كەلگەن كۈنىمىز دەپ ئاجايىپ ئەزىزلىك بىلەن ئۇ ۋاقىتتىكى موغۇلنىڭ پادىشاھى بارتەمچىنە قىيان نەسلى ۋە قۇرلاس ئۇرۇقىدىن ئىدى. ئۇ بارچە ئەللەرگە ئەلچى ئەۋەتىپ، ئەرقىنەقۇندىن چىقىپ كەلگەنلىكىنى مەلۇم قىلدى. بۇلارنى بەزىلەر ياخشى كۆردى، بەزىلەر يامان كۆردى. تاتار خەلقى يامان كۆرۈپ ياۋ بولدى. تاتار بىلەن موغۇل سەپ تارتىپ سوقۇشتى. موغۇللار يېڭىپ چوڭلىرىنى قىلىپتىن ئۆتكۈزۈپ، كىچىكلىرىنى قۇل قىلدى. تۆت يۈز ئەللىك يىلدىن كېيىن، قېنىغا قان، مېلىغا مال ئالدى. ئاتا يۇرتىدا ئولتۇردى، ئۇ يەردە ئولتۇرغان تۈرك ئەللىرىنىڭ ئىچىدە تاتاردىن كۆپى ۋە تۇغۇشلۇقى يوق ئىدى. موغۇللار ئەرقەنەقۇندىن چىقىپ، تاتارلارنى قىرىپ، ئاتا يۇرتىدا ئولتۇرغاندىن كېيىن، ئۇلار تاتار يېرىدە بارچە ئەللەرگە باش بولدى. بەزى ئەللەر موغۇللارنى پاناھ كەلتۈرۈپ، موغۇل بولمىسىمۇ موغۇل بولۇپ، موغۇلغا قوشۇلۇپ كەتتى.

موغۇلنىڭ ۋە ئۆزگە تۈركلەرنىڭ ئۇرۇقلىرىنىڭ زىكرى ، ئەسلى ئاتىلىرى ۋە

لەقەملىرىنىڭ نېمە ئىكەنلىكى

قازۇنلىك خۇجا رەشىد مۇنداق دەيدۇ: ئىراندا چىڭگىزخان ئەۋلادىدىن پادىشاھلىق قىلغان جامائەتتىن مۇسۇلمان بولغان كىشى غازانخان ئىدى. چىڭگىزخان ئوغلى تولۇيخان ، ئۇنىڭ ئوغلى ھۇلاگۇخان، ئۇنىڭ ئوغلى ئاباقخان، ئۇنىڭ ئوغلى ئارغۇنخان، ئۇنىڭ ئوغلى غازانخان ئەلەيھىررەھىمە ئىدى. ئۇ پادىشاھ بولغاندىن كېيىن تەبرىزنى پايتەخت قىلدى. مېنى چاقىرىپ ئىنايەت يۈزى بىلەن ۋەزىر قىلدى. تامام ئىران مەملىكىتىنىڭ ئىختىيارىنى مېنىڭ قولىمغا بەردى. بىر يىل بولغاندىن كېيىن بىر كۈنى مېنى چاقىرتىپ « ئەلەمدۇللىلاھ، بىز مۇسۇلمان بولدۇق، بىزنىڭ ئۇلۇغ ئاتىمىز ھۇلاگۇخان موغۇلىستاندىن كەلگەندىن بېرى ئىككى-ئۈچ ئەۋلاد ئۆتتى. بىزدىن كېيىن دۇنياغا كەلگەنلەر موغۇلنىڭ تىلىنى، يوسۇنىنى، يېرىنى، يۇرتىنى ۋە ئۇرۇقلىرىنى ئۇنتۇپ كېتىدۇ. موغۇل يۇرتىدا ئولتۇرغان ئەل كۆپ. ئۇلارنىڭ قايسىسىنىڭ سۆڭىكى موغۇل، قايسىسى موغۇل ئەمەس، بۇنى كېيىنكىلەر بىلمەيدۇ. شۇلارنىڭ بارچىسىنى بىر يەرگە جەمئى قىل « دەپ ھۆكۈم قىلدى.

مەن ئەزىز قىلىپ « بىر ئادەمنىڭ قولىدىن بىر ئىش كېلىدۇ، ماڭا ئۇلۇغ ئىشنى بۇيرۇپسىز » دېدىم. خان: « بۇ ئىش

سېنىڭدىن ئۆزگە كىشىنىڭ قولىدىن كەلمەس، بىزدە موغۇل يېزىقىدىن يېزىلغان كىتابلار بار، كىتابقا پۈتۈلمىگەن سۆزلەرنى يادقا بىلىدىغان كىشىلىرىمىز بار» دەپ، مېنىڭ قېشىمغا موغۇلنىڭ كونا سۆزىنى بىلىدىغان بەش-ئالتە كىشىنى قوشۇپ قويدى. خاننىڭ پولات دەيدىغان بىر ئۇلۇغ بېگى بار ئىدى. لەقىمى چىڭساڭ ئىدى. ئۇنىڭغا، ھازىر موغۇلنىڭ ئەسلى ۋە نەسەبىنى سەندىن ئارتۇق بىلىدىغان كىشى يوق، يەنە موغۇلنىڭ تىلىنى بىلىسەن ھەم كىتابىنى ئوقۇيالايسەن دەپ پادىشاھ ئالاھىدە بۇيرۇغاندىن كېيىن پولات چىڭساڭ باھادىر باشلىق ئۇ جامائەت ئېيتىپ بەردى. مەن بۇ تارىخنى ھىجرىيىنىڭ يەتتە يۈز ئىككىنچى يىلى پۈتتۈم ۋە نامىنى «جەمئۇت تاۋارىخ» دەپ قويدۇم.....

شۇ تارىخ ھازىر فەقىرنىڭ ئالدىدا تۇرۇپتۇ. كىتابنىڭ بېشىدا ئېيتقانمەن. بۇنىڭدىن باشقا ئون يەتتە چىڭگىزنامە ھازىر تۇرۇپتۇ. ئاشۇ كىتابلارنىڭ بەتلىرىدىن كۆچۈرۈۋاتمەن. خوجا رەشىدىن بۇيانقى ئۈچ يۈز يەتمىش ئىككى يىل جەرياندا، كاتىپلار دېگەن بىمۇرۇۋەت ئەخمەقلەر بىر كىتابتىن يەنە بىر كىتابقا كۆچۈرۈۋېلىپ يىگىرمە-ئوتتۇز نۇسخا پۈتكەن بولۇشى مۇمكىن. بۇنى خۇدا بىلىدۇ. نۇسخىدىن نۇسخىغا كۆچۈرۈلگەندىن كېيىن بارا-بارا گەپ-سۆزلەر غەلىتە بولۇۋېرىپ، تارىخلارنىڭ ئۈچتىن بىر قىسمى، ھەتتا يېرىمىنى غەلىتە قىلىۋەتكەن.

تارىخلارغا پۈتۈلگەن تاغلارنىڭ، سۇلارنىڭ، كىشىلەرنىڭ ئاتلىرى يا موغۇل، يا تۈرك تىلىدا ئىدى. كىتاب تۈزگۈچىلەر بىلەن پۈتۈكچى كاتىپلارنىڭ ھەر ئىككىسى تاجىك بولغانلىقتىن نە موغۇل تىلىنى، نە تۈرك تىلىنى بىلمەيدۇ. موغۇلنىڭ بەزى كىشىلىرىنىڭ ئاتلىرىنى بىر تاجىققا ئون كۈن ئۆگەتسىمۇ ئېيتىشقا تىلى كەلمەس. شۇنداق ئىكەن ئۇ قانداق قىلىپ پۈتەلسۇن؟ خۇدايىتائالا ماڭا تۈرك، يەنە پارس تىلىنى، لۇغەتلىرىنى ۋە ئاتالغۇلىرىنى بىلىشكە نېسىپ قىلغانىكەن. ھازىرقى چاغدا، تۈرك بىلەن تاجىكنىڭ ئىچىدە ئۇ تىللارنى مېنىڭ بىلگىنىمدەك بىلىدىغان كىشىلەر يوق. ئۇنىڭ ئۈستىگە بىر سەۋەب بىلەن قالماقلارنىڭ ئارىسىدا بىر يىل تۇردۇم. موغۇلنىڭ تىلىنى، يوسۇننى، ئاتالغۇلىرىنى ياخشى ئۆگەندىم. بۇ تارىخنى ياخشى-يامانلارنىڭ بارچىلىرى بىلسۇن، دەپ تۈركىي تىلى بىلەن يازدىم. تۈركىي تىلى بىلەن بەش ياشلىق ئوغلانمۇ چۈشەنلەيدىغان قىلىپ ياخشى يازدىم. روشەن بولسۇن دەپ چىغاتاي تۈركچىسىدىن، پارسچىدىن، ئەرەبچىدىن بىر مۇسۇس قوشمىدىم. ئەگەر ئەجەلنىڭ ئۈندىگۈچىسى ئۈندەپ كېلىپ قالمىسا، تەڭرى يەتكۈزسە ئۇشبۇ كىتابنى پارس تىلىدىمۇ يېزىش ئويۇم بار. ئەمدى كۆپ سۆزلىدۇق، سۆزلەيمىز دەپ باشلىغان

سۆزىمىزدىن قالمايلى. موغۇلدىن باشقا ئۇرۇقلار ئۈستىدە بىلگەنلىرىمىزنى ئېيتايلى. ئۇنىڭدىن كېيىن تەڭرىم بۇيرىسا يەنە موغۇل توغرىلىق ئېيتارىمىز. ئوغۇزخاننىڭ بايانىدا تۈرك ئېلىدىن تۈرك دەپ ئاتالغان بەش ئۇرۇقنى ئېيتقانىمىز. ئۇلار ئۇيغۇر، قىنقىلى، قىپچاق، قالاچ، قارلۇق.

قالاچ-ئوغۇز ئوغلىلىرى تۈركمەندىن ئايرىلماي، ماۋرا ئۈننەھەر ۋە خۇراسانغا چۈشتى. قىپچاق—تىن، ئاتىل، يايىق سۇلىرىنىڭ ئارىسىدا ماكانلاشتى. قىنقىلى—تۈركمەن بىلەن بىرگە ئولتۇرار ئىدى. تۈركمەن ۋىلايەت بولغاندىن كېيىن، ئىسسىقكۆل، چۇ ۋە تالاش سۇلىرىنىڭ ياقىلىرىنى ۋە تەن قىلىپ كۆپ يىللار ئولتۇردى. ئۆرگەنچ پادىشاھلىرىدىن تىكشىخان قىنقىلىنىڭ بىر ئوغلىنىڭ تۈركان ئاتلىق قىزىنى ئالدى. ئۇل قىزدىن سۇلتان مۇھەممەد خارەزىم شاھ تۇغۇلدى. سۇلتان مۇھەممەد ئۇلۇغ پادىشاھ بولدى. يۇرتنىڭ بىر تەرىپى ھىندىستانغا، بىر تەرىپى ئەندىجان بىلەن تۈركىستانغا، بىر تەرىپى ئەرەبىستانغا، بىر تەرىپى رۇمغا تۇتاشتى، پايتەختى ئۆرگەنچ ئىدى. قىنقىلى خەلقىدىن كىمە كىم بولمىسۇن تۈركان خاتۇنغا يېقىن قېرىنداش ئىدى. ئۇلار بىر-بىرلەپ سۇلتان خىزمىتىگە كېلىپ، ئىمانغا مۇشەرىپ بولۇپ سۇلتان خىزمىتىدە بولدى. تۈركان خاتۇننىڭ ھۇمار تېكىن دېگەن بىر تۇغقان ئاكىسى بار ئىدى. ئۇ سۇلتان خىزمىتىگە كېلىپ مۇسۇلمان بولدى. سۇلتان ئۇنىڭغا ئۆرگەنچنىڭ دارۇغەلىقىنى بەردى. تۈركان خاتۇننىڭ ئاتىسىنىڭ ئىنىسىنىڭ ئەينالچىق(ئىنالچىق) دېگەن ئوغلى بار ئىدى. ئۇ كېلىپ مۇسۇلمان بولدى. ئۇنىڭغا تامام تۈركىستان ۋىلايىتىنى بەردى ۋە بۈگۈندىن باشلاپ ھېچكىم سېنى ئەينالچىق دېمىسۇن، بەلكى غەيۇرخان دەپ ئاتىسۇن، دەپ ھۆكۈم قىلدى. ئاندىن كېيىن قىنقىلىنىڭ كۆك ئاتلىق بىر ياخشى كىشىسى بار ئىدى. ئۇ كەلدى. ئۇنىڭغا كۆكخان دەپ ئات قويۇپ بۇخارنى بەردى.

سۇلتان مۇھەممەد خارەزىم شاھقا قىنقىلىدىن كېلىپ نۆۋكەر بولغان ئەللىك-ئاتمىش مىڭ ئادەم بار ئىدى. چۇ ۋە تالاش بويىدا تۇرۇپ قالغان قىنقىلىلارنىڭ سانىمۇ ئون مىڭ ئۆيلۈكتەك بار ئىدى. چىڭگىزخان كېلىپ تالاشتا ئولتۇرغان قىنقىلىنى ئالدى، بارچە يۇرتلارنى ئالدى ۋە قىرغىن قىلدى، قىنقىلىلارمۇ ئاشۇ خەلق بىلەن بىللە يوق بولدى. ھازىر يۈرگەن قىنقىلىلار كېيىن يىغىلىپ ئەل بولغانلاردۇر.

قارلۇق ئېلىنىڭ زىكرى

قارلۇق (قارلىق) ئېلى موغۇلىستاندىكى بۈيۈك تاغلارنىڭ ئىچىنى يۇرت قىلىپ ئولتۇراتتى. ئېكىنچىلىك قىلاتتى، ماللىرىمۇ بار ئىدى. بىر ياخشىسىنى پادىشاھ كۆتۈرۈپ، ئۇ ئۆلسە يەنە بىرىنى پادىشاھ قىلاتتى. ئۆزلىرى كۆپ خەلق ئەمەس ئىدى. گاھى تۈزۈك بولغاندا ئىككى مىڭ ئۆيلۈك بولاتتى. شۇ يۇرتتا تۆت مىڭ يىلدەك ئولتۇرغاندىن كېيىن، چىڭگىزخان موغۇل ئېلىگە پادىشاھ بولۇپ، ئۆزىگە ئەللەرنىمۇ بېقىندۇرۇپ، بارلا قۇبىلاي نۇيان دېگەننى ئەلچە قىلىپ ماڭا بېقىنسۇن دەپ قارلۇققا ئەۋەتتى. ئۇ ۋاقىتتا قارلۇقنىڭ پادىشاھى ئارىلانخان دېگەن ئىدى. ئۇ قۇبىلاي نۇيانغا قوشۇلۇپ، ئۆزىنىڭ قىزىنى باش قىلىپ، كۆپ سوۋغا بىلەن كېلىپ پادىشاھ بىلەن كۆرۈشتى. ئۆلگىچە بەندىلىكتىن بويىنۇمنى تولغىمايمەن، دەپ ئانت ئىچتى. چىڭگىزخان ئۆز جامائىتىدىن بىر قىز بەردى. ئىنايەت ۋە شاپائەت قىلىپ ئۇنى ئۆز يۇرتىغا قايتۇردى. قايتىدىغان چاغدا چىڭگىزخان بەگلىرىگە قاراپ: بۇنى قانداقسىغا ئارىلانخان دېگىلى بولسۇن. بۇنىڭدىن كېيىن ئۇ ئارىلان سەيراق دەپ ئاتالسۇن دەپ ھۆكۈم قىلدى. موغۇل تىلىدا تاجىكىنى سەيراق دەرمىش.

ئۇيغۇر ئېلىنىڭ زىكرى

ئۇيغۇرنىڭ مەنىسى — يېپىشىغۇر دېگەنلىك بولىدۇ. سۈت ئۇيىدى دېيىلىدۇ. سۈت ئېرىگەندە بىر- بىرىدىن ئايرىلىدۇ، ئۇيىغاندىن كېيىن ئايرىلمايدۇ. يەنى ئىمامغا ئۇيىدىم دېگەن سۆزنى ئالساق، ئىمام ئولتۇرسا ئولتۇرۇپ، تۇرسا تۇرۇپ، ئۇنىڭغا يېپىشقانلىق دېگەنلىك بولىدۇ. موغۇل يۇرتىدا ئىككى تاغ بار. ئۇزۇنلۇقى كۈن تۇغۇشتىن كۈن پېتىشقا سوزۇلغان ئىنتايىن ئۇلۇغ تاغلار، بىرىنىڭ ئېتى — توقراتۇ بۇزۇق، يەنە بىرىنىڭ ئېتى — ئۇسقۇنلۇق تەڭرىم. شۇ ئىككى تاغنىڭ ئارىسىدا موغۇل يۇرتىنىڭ كۈن پېتىشىدا يەنە بىر تاغ بار، ئۇنى قۇتتاغ دەيدۇ. ئاشۇ ئېيتىلغان تاغلارنىڭ ئارىسىدا بىر يەردە ئېقىپ ياتقان ئون ساي، يەنە بىر يەردە توققۇز ساي بار. بارچىسى ئۇلۇغ سۇلار ئىدى. قەدىم ئۇيغۇر ئېلى شۇ سۇلارنىڭ ئارىسىدا ئولتۇراتتى.

ئون ساينىڭ ياقىسىدا ئولتۇرغانلىرىنى ئون ئۇيغۇر، توققۇز ساينىڭ ياقىسىدا ئولتۇرغانلىرىنى توققۇز ئۇيغۇر دەپ ئىدى. شەھەرلىرى، كەندىلىرى ۋە دېھقانچىلىقى كۆپ ئىدى. يۈز يىگىرمە ئۇرۇق ئەل ئىدى. بىرەر كىشىنى پادىشاھ كۆتۈرۈپ ئۇنىڭ ئاغزىغا باقماس ئىدى. شۇ سەۋەبتىن ئۇلار بۇزۇلۇشقا باشلىدى. بىر كۈنى بارچىسى يىغىلىپ كېڭەشتى: « بىز ئىككى بۆلەك ئەلىمىز. ھەرقايسىمىز بىر كىشىنى تۆرە سايلايلى. ھەركىم ئۇنىڭ سۆزىنى قوبۇل قىلمىسا شۇ كىشىنىڭ ماللىرىنى ئالسۇن، جېنىنى ئالسۇن. » دەپ پۈتۈشتى. ئون ئۇيغۇرلار مەڭگۈتاي ئاتلىق كىشىنى تۆرە قىلىپ كۆتۈرۈپ ئۇنىڭغا ئېل ئېلىتەر دېگەن لەقەمنى قويدى. توققۇز ئۇيغۇرلار ئۆزكەندەر ئۇرۇقىدىن بىر كىشىنى تۆرە قىلىپ كۆتۈرۈپ ئۇنىڭغا كۆل ئەركىن دېگەن لەقەمنى قويدى. بۇ ئىككىسىنىڭ ئوغلىلىرى يۈز يىلغىچە تۆرىلىك قىلدى. ئاندىن كېيىن يەنە بىر ئۇيغۇر تۆرە بولدى. ئون ئۇيغۇرغا كىم تۆرە بولسا ئېل ئېلىتەر، توققۇز ئۇيغۇرغا كىم تۆرە بولسا كۆل ئەركىن دەيدىغان بولدى. كۆپ يىللار تۆرىلەرنىڭ ئاتلىرىنى شۇنداق دېيىشتى.

ئۇلاردىن كېيىن كىم تۆرە بولسا ئۇنى ئەيدىقۇت (ئىدىقۇت) دەپ ئاتىدى. « ئەيدى » نىڭ مەنىسى بارچىگە مەلۇم، تارتىلدى، سوغۇلدى دېگەنلىك بولىدۇ. مەسلەن، « يىپىنى ئەي، سۇغار » دېگەندەك. يەنى سىير سۈتىنى ساقلىمىدى، سوغۇلدى دېگەندەك بولىدۇ. تۈرك خەلقى جاننى قۇت دەيدۇ، بىر كىشىگە ئاتىك ياكى تونىڭ قۇتلۇق بولسۇن بولسۇن دېگىنى جانلى بولسۇن، ياراشسۇن دېگىنى، ئىككىسىنىڭ جېنى بولمىسا، ئۇ قانداق مۇبارەك بولىدۇ؟ بۇ قۇت يەنە بارچە خەلق جېنىنى بەرگەن كىشى دېگەنلىك ئىدى. ھازىرقى چاغدا ئۆزبېكلەر ئەركىلىك كىشى دەيدۇ. ئىككىسىنىڭ مەنىسى بىر.

ئۇيغۇرلار ئۈچ مىڭ يىلغا يېقىن ئەشۇ يۇرتتا ئولتۇردى. ئاندىن كېيىن بۇزۇلۇپ ئولجا، ئەسەر بولۇپ تۈزۈلدى. بىرنەچچىسى يۇرتىدا ئولتۇرۇپ قالدى. بىرنەچچىسى ئېرتىش سۈيىنىڭ ياقىسىغا كەلدى. يەنە ئۈچ بۆلەك بولدى. بىرنەچچىسى بېشبالىق شەھەرگە بېرىپ، ئېكىنچىلىك قىلىپ، ۋىلايىتىنى ئاۋات قىلدى. بىر بۆلۈكى يىلقى ۋە قوي ساقلاپ، بېشبالىقنىڭ ياقىسىدا كۆچۈپ-قونۇپ يۈردى. بىر بۆلۈكى ئېرتىشنىڭ تۇغانىدا ھېچقانداق مال-چارۋا ساقلىماي، يىلقى، قۇندۇز، كىش، سەۋسەر، تىن ئوۋلاپ، ئېتىنى يەپ، تېرىسىنى كىيىپ كۈن ئالدى. بۇلار تىرىك مالىنى، يىپەكتىن، پاختىدىن بولغان رەختلەرنى ئۆمرىدە كۆرمەس ئىدى. ئەگەر قىزلىرىنى ئانىلىرى قارغىسا: « يىلقىلىق، قويلىق كىشىگە چۈشۈپ، ئەت يەپ، قىمىز ئىچىپ، بېشىغا يامان كۈنلەر تۇغقاي » دەيتتى. چىڭگىزخان زامانىدا باۋارچىق دېگەن

كشى ئەيدىقۇت ئىدى. چىڭگىزخانغا كشى ئەۋەتىپ، بېقىنىپ ھەر يىلى مال بېرەتتى. چىڭگىزخان ئاتلىنىپ ماۋرا ئۈنەھىر ئۈستىگە يۈرگەندە، باۋارچىق ئەيدىقۇت لەشكەرلىرى بىلەن كېلىپ يولدا چىڭگىزخانغا قوشۇلۇپ ياخشى خىزمەت قىلدى. ئۇيغۇر خەلقىدە تۈركىي تىلى بىلەن ئوقۇغان كىشىلەر كۆپ ئىدى. دەپتەردارلىقنى، دىۋان ھېسابلىرىنى ياخشى بىلەتتى. چىڭگىزخاننىڭ نەۋرىلىرىنىڭ زامانىدا ماۋرا ئۈنەھىر، خۇراسان ۋە ئىراقتا دىۋانلار ۋە دەپتەردارلارنىڭ بارچىلىرى ئۇيغۇر ئىدى. خىتاينىڭ يۇرتلىرىدا ھەم چىڭگىزخان ئوغلانلىرى دىۋان ۋە دەپتەردارلارنى ئۇيغۇر خەلقىدىن قويايتتى. چىڭگىزخاننىڭ ئورنىغا ئولتۇرغان ئوغلى ئوكتاي، خۇراسان، مېزاندان ۋە گىلاننى ئۇيغۇر قۇرۇق دېگەن كىشىگە تاپشۇرغانىدى. ئۇ ياخشى ھېسابدان ئىدى. ئۈچ يۇرتنىڭ ئېلىم-سېلىقىنىڭ ھېسابىنى ياخشى يولغا قويۇپ، ئۇنى يىغىپ، ھەر يىلى ئوكتاي قانانغا ئەۋەتىپ تۇراتتى.

تېكرىن ئېلىنىڭ زىكرى

(ئۇنى مەكرىن دەپمۇ ئاتايدۇ)

بۇلارنىڭ ئېلىنىڭ يۇرتلىرى ئۇيغۇر ئېلىگە يېقىن بۈيۈك تاغلارنىڭ ئىچىدە ئىدى. ئەسلى موغۇلغا ۋە ئۇيغۇرغا قوشۇلمايدىغان باشقا ئەل ئىدى. چىڭگىزخان زامانىدا مىڭ ئۆيلۈك ئىدى. چىڭگىزخان ئۇلارغا ئەلچى ئەۋەتىپ: «تەڭرىم ماڭا ئۇلۇغ دۆلەت بەردى، تۆت تەرەپتىكى ئەللەرنىڭ بارچىسى بېقىندى، سەن نېمە دەيسەن؟» دېدى. ئۇ چاغدا تېكرىننىڭ تۆرسى چىنانچ دېگەن ئىدى. بوكاي ئاتلىق ياخشى، گۈزەل قىزى بار ئىدى. ئۇنى باش قىلىپ، كۆپ سوۋغىلار بىلەن كېلىپ خاننى كۆرۈپ بېقىندى. خانمۇ ئۇلارغا كۆپ ئىنئاملار بېرىپ تارتۇقلاپ قايتۇردى. ئۇ قىزنى خان ئالدى. ھەمدە بارچە خوتۇنلىرىدىن ئارتۇقراق كۆرۈپ سۆيەتتى. خان ئۆلگەندىن كېيىن ئوغلى ئوكتاي قانان ئالدى. ئۇمۇ بارچە خوتۇنلىرىدىن ئارتۇقراق سۆيۈپ ئۆتتى.

قىرغىز، كامكامچۇت ئېلىنىڭ زىكرى

ئوغۇزخاننىڭ قىرغىز ئاتلىق بىر نەۋرىسى بار ئىدى. بۇلار شۇنىڭ نەسلىدىن. ئەمما بۇ ۋاقىتتا قىرغىز نەسلىدىن كشى ئاز

ئىدى. موغۇللار بىلەن ئۆزگە ئۇرۇقلار ئۇلارنى ئوتقا ۋە سۇغا ئىتتىرىپ، ئۇلارنىڭ يۇرتلىرىغا بېرىپ ماكانلىشىپ، ئۆزلىرى كېيىن قىرغىز، دەپ ئاتالدى. ئۆزلىرىنىڭ قايسى ئۇرۇقتىن ئىكەنلىكىنى بىلىدۇ. قىرغىز ۋە كامكامچۇت ئىككى ۋىلايەت، بىر-بىرىگە يېقىن. ئىككىسىنىڭ بىر تەرىپىدە سەلەنگە ئاتلىق، يەنە بىر تەرىپىدە ئەيقىرەمۇرەن ئاتلىق ئىككى ئۇلۇغ دەريا بار. ئابىر (ئىبىر) ۋە سىبىر دەپ ئاتىلىدىغان ئىككى ۋىلايەت بار. قىرغىز يۇرتى ئۇنىڭغا يېقىن. قىرغىزلار تۆرسىنى ئايان (ئىنال) دەپ ئاتايدۇ. موغۇللار خان، تاجىكلار پادىشاھ دېگەندەك. ئۇ زاماندا تۆرىلەر ئۇرۇس ئايال دېيىلگەندى. چىڭگىزخان قىرغىزلارغا « ماڭا بېقىنسۇن » دەپ بۇرا دېگەننى ئەلچى قىلىپ ئەۋەتتى. ئۇرۇس ئايال ئەلچىنى ياخشى تارتۇقلاپ، كۆپ ئىنئاملار بىلەن ئەل ھۆرمەتلەيدىغان كىشىلەرنى ئەۋەتىپ، ئۆزى بارماي، بېقىندىغانلىقىنى بىلدۈردى. سوۋغا - سالاملارنىڭ ئالدى — بىر پۇتى، بۇرنى ۋە كۆزى قىزىل ئاق شۇڭقار ئىدى.

ئورمانقت ئېلىنىڭ زىكرى

بۇ ئەلنىڭ يۇرتلىرى قېلىن ئورمان ئىچىدە ئىدى. شۇڭا بۇلارغا ئورمانقت، دەپ ئات قويۇلغانىدى. بۇلارنىڭ يۇرتى قىرغىز ۋىلايىتىگە يېقىن ئىدى، چىڭگىزخانغا بېقىندى. بۇلاردىن باشقا يەنە بىر ئورمانقت ئاتلىق ئەل بار ئىدى. بىراق ئىككىسىنىڭ بىر-بىرىگە ھېچقانداق قېرىنداشلىقى يوق. بۇ ئېيتىۋاتقىنىمىز موغۇل، نۇكۇز ئەۋلادىدىن بولۇپ، ئورمان ئىچىدە كۆپ ئولتۇرغانلىقتىن ئورمانقت دەپ ئاتىلىپ كەتكەن.

تاتار ئېلىنىڭ زىكرى

ئۇنىڭ نامى قەدىمدىمۇ، ھازىرمۇ مەشھۇر. قەدىمدە يەتمىش مىڭ ئۆيلۈك ئىدى. كۆپ ئۇرۇق ئىدى. ھەرقايسىسى ئۆزلىرىنى پالانى دەپ ئىدى. ھەر ئۇرۇقى ھەر يەردە باشقا-باشقا ئولتۇرار ئىدى. ئەمما ياخشىلىرى ۋە كۆپرەكى خىتايغا يېقىن بۇيۇرناۋۇر دېگەن يەردە ئولتۇرار ئىدى. خىتاي پادىشاھلىرىغا ئىتائەت قىلىپ ئۇنىڭغا خىزمەت قىلار ئىدى.

گاھ-گاھ خىتاي بىلەن دۈشمەنلىشەتتى. ئاندا خىتاي پادىشاھى لەشكەر ئەۋەتىپ ئۆلتۈرۈپ ۋە چېپىپ ئۆزلىرىگە بېقىندۇرۇپ ئىدى. كۆپ ئەللىرى ئەيقىرەمۇرەن دېگەن سۇنىڭ ياقىسىدا ئولتۇرۇپ ئىدى.

ئەيقىرەمۇرەن قىرغىز ۋىلايىتىنىڭ يېنىدىن ئۆتكەندىن كېيىن ئۇنىڭغا كۆپلىگەن سۇلار قوشۇلۇپ ئۇلۇغ سۇغا ئايلىنىپ ئاچى دېڭىزغا بېرىپ قۇيۇلدى. دېڭىزغا قۇيۇلدىغان يېرىدە دېڭىز ياقىسىدا بىر ئۇلۇغ شەھەر بار ئىدى. كەندەلەرى كۆپ ئىدى. كۆچۈپ يۈرگەن مېلى بىلەن ئېلى كۆپ ئىدى. يىلقىلىرى يوغان ئىدى. تايلىرى بىزنىڭ غۇنان يىلقىمىزدەك بولۇپ ئىدى. يىلقىلىرىنىڭ بارچىسى ئالا، ئۆزگە رەڭ بولماس ئىدى. ئۇ شەھەرنىڭ ئېتى ئالاقچىن ئىدى. ئۇنىڭ يېنىدا كۈمۈش كېنى بار ئىدى. ئۇ ئەلنىڭ قازىنى، تاۋىقى ۋە ئايىقى بارچىسى كۈمۈشتىن ئىدى. ئۆزبېكلەرنىڭ « ئالا يىلقىلىق، ئالتۇنلۇق ئۇچاقلىق » دېگىنى شۇ ئىدى. چىڭگىزخان ئۆلگەندىن كېيىن قىرغىز يۇرتى ۋە ئۇنىڭ تۆت يېنىدىكى يۇرتلارنىڭ بارچىسى تولۇيخانغا تەئەللۇق بولدى. تولۇيخان ئۆلگەندىن كېيىن ئوغلىنىڭكى بولدى. تولۇيخاننىڭ چوڭ خوتۇنى بارچە ئوغۇللىرىنىڭ ئانىسى سېۋار قۇتايىبېگى ھوقۇقنى قولغا ئالدى. ئۇ ئۆزىنىڭ ئۈچ بېگىنى مېڭ كىشىگە باش قىلىپ، « ئالاقچىغا بېرىڭلار، قولۇڭلاردىن كەلسە چېپىڭلار، كەلمىسە خەۋەر ئېلىپ كېلىڭلار » دەپ ئۇلارنى ئالاقچىن شەھىرىگە ئەۋەتتى. كۆپ ۋاقىتلار ئۆتكەندىن كېيىن ئەۋەتكەن مېڭ كىشىنىڭ يەتتە يۈزى ئۆلۈپ، ئۈچ يۈزى ئۈچ بېگى بىلەن قايتىپ كېلىپ: « ئاڭلىغانلىرىمىزنىڭ بارچىسى راست ئىكەن. كۈمۈشنى كۆپ ئالغان ئىدۇق، كېمىنى سۇنىڭ يۇقۇرىسىغا ماڭدۇرۇشنى بىلىمىگەچكە كۈمۈشلەرنى تاشلىۋەتتۇق. ھاۋاسى يامان ئىسسىق ئىكەن. شۇ سەۋەبتىن كىشىلىرىمىز قىرىلىپ كەتتى » دېدى. تاتار خەلقىنىڭ چىڭگىزخانغا قانداق بېقىنغانلىقىنى چىڭگىزخاننىڭ ھاكىيىتىنى سۆزلىگەندە تەڭرىم بۇيرىسا ئېيتارمىز.

ئويرات ئېلىنىڭ زىكرى

ئېقىپ تۇرغان ئۇلۇغ سۇنى تۈركىي تىلدا ساي دەيدۇ، تاجىكلار چوڭراق سۇنى رۇدخانا، كىچىكىنى رۇد، ئەرەبلەر ۋادىي دەيدۇ. موغۇللار مۇرەن دەيدۇ. موغۇل يۇرتىنىڭ كۈن چىقىشىدا سەككىز سۇ بار، ئۇنى سەككىز مۇرەن دەيدۇ. ئويرات ئېلى شۇ سۇلارنىڭ ئارىلىرىدا ئولتۇراتتى. ئۇلارنىڭ بارچىسى كېلىپ ئەيقىرەمۇرەنگە قوشۇلاتتى. ئۇ سەككىز سۇنىڭ

ئاتلىرى مۇنۇلار ئىدى: كۆكمۇرەن، ئون مۇرەن، قارا ئۇسن، سانىقۇن، ئاقرى مۇرەن، ئورمۇرەن، چىغان مۇرەن، جوچامۇرەن.

چىڭگىزخان زامانىدا ئويراتنىڭ پادىشاھى قۇتۇقا بېگ ئىدى. ئۇنىڭ ئىككى ئوغلى بار ئىدى. چوڭىنىڭ ئېتى ئىنالچى، كىچىكىنىڭ ئېتى تۇرالچى. ئۇلار چىڭگىزخان بىلەن دۈشمەنلەشكەن ئىدى. كېيىن ئەل بولدى. قىز بەردى ۋە قىز ئالدى. خانغا بېقىندى. تۇرغاۋۇت، قورى، تولاس بۇ ئۈچ ئۇرۇقنىڭ ئەسلى ئويراتتۇر. ھەرقايسىسى ئويراتنىڭ بىر ئۇرۇقى. تۇرغاۋۇتنىڭ مەنسى — نېرىقى ياق دېگەنلىكتۇر. موغۇل يۇرتىنىڭ نېرىقى چىتىنى سەلىنگا دەيدۇ. بۇ ئەللەر سەلىنگانىڭ ئۇ يۈزىدە ئولتۇراتتى، شۇنىڭ ئۈچۈن تۇرغاۋۇت دەپ ئاتالغان.

تۈمەت ئېلىنىڭ زىكرى

تۈمەت ئويراتنىڭ يەنە بىر ئۇرۇقى. بۇرۇچىن توكۇم دېگەن قىرغىز ۋىلايىتىگە يېقىن يەردە ئولتۇرار ئىدى. چىڭگىزخاننىڭ زامانىدىكى بېگىنىڭ ئېتى تاتۇلا سۇقار دەپ ئاتىلاتتى. ئۇ چىڭگىزخانغا ئۆزى كېلىپ بېقىندى. بولغاچىن بىلەن كارمۇچىندىن ئىبارەت بۇ ئىككى ئۇرۇق قېرىنداشتۇر. بۇلارنىڭ يۇرتلىرى قىرغىز يۇرتلىرىغا يېقىن ئىدى. ئۇلار چىڭگىزخانغا ئەل بولدى. تولانگۇت، ئوراسۇت ۋە كۈستەمەي بۇ ئۈچ ئۇرۇق ئەل بىر-بىرىگە قېرىنداش كېلىدۇ. بۇلارنىڭ ئىچىدە تېۋىپ كۆپ بولىدۇ. قورال-ياراغ ياساشنى ياخشى بىلىدۇ، دورىلارنى تونۇيدۇ. يۇرتلىرى قېلىن ئورمان ئىچىدە، بارچىلىرى ئوۋچىلىق قىلىدۇ. كىش، سۆسەر، ئاق تىيىن، قۇندۇز ۋە سۇدا بېلىق، قىردا كىيىك ئوۋلايدۇ.

نايمان ئېلىنىڭ زىكرى

بۇ قەدىمى ئەلدۇر. ماللىرى ۋە نوپۇسى كۆپ، بۇرۇنقىلىرىنى بىلمەيمىز. بىز قارقىش ئاتلىق پادىشاھى بولغان دەپ ئىشتەكەندۇق. ئۇ ئۆلگەندىن كېيىن ئىنسى ئاينات دېگەننى پادىشاھ قىلدى. چىڭگىزخان زامانىسىدىكى پادىشاھلىرىنىڭ ئېتى تايانخان ئىدى. ئۇنىڭ كۈچلۈك ئاتلىق بىر ئوغلى بار ئىدى. يۇرتلىرى موغۇل يۇرتىدىكى قارقۇرىم دېگەن يەردە ئىدى، ئېكىنچىلىكى يوق ئىدى.

كېرەيت ئېلىنىڭ زىكرى

كېرەيتنىڭ مەنسى قارا بوران دېگەنلىكتۇر. بىر كىشىنىڭ يەتتە ئوغلى بار ئىدى، يەتتىلىسى قارا ئىدى. شۇ سەۋەبتىن ئۇلارنى كېرەيت دەپ، ئۇلاردىن تۇغۇلغانلارنى كېرەيتلەر دەپ ئاتاشتى. بۇ ئەل قەدىمى ئەلدۇر. نوپۇسى ۋە ماللىرى كۆپ ئىدى. پادىشاھى باشقا ئىدى. ئۇ زاماندا كېرەيتلەردىن بۆلەك كۈچلۈك ئەل يوق ئىدى. يۇرتلىرى نايمانغا يېقىن ئىدى. شۇ سەۋەبتىن ھەمىشە نايمان بىلەن گاھ ئۇرۇشاتتى، گاھ يارىشاتتى. كېرەيتنىڭ بىر ئۇلۇغ پادىشاھى بار ئىدى. ئېتى مەرغۇز ئىدى. ئۇنىڭ قۇرچەقۇر ئاتلىق، بۇيرۇق لەقەملىك بىر ئوغلى بار ئىدى. ئۇنىڭ ئوغۇللىرى كۆپ ئىدى. بىر ئوغلىنىڭ ئېتى توغۇل ئىدى. خىتاي پادىشاھلىرى ئوڭ (ۋاڭ) دەپ لەقەم قويدى. ئۇنىڭ مەنسى ۋىلايەت پادىشاھى دېگەنلىك. چىڭگىزخان بىلەن ئۇرۇشقان كېرەيت ئونغان (ۋاڭ خان) شۇ ئىدى.

ئۇنغۇت ئېلىنىڭ زىكرى

خىتاي خەلقى ئۆز يۇرتىنىڭ تېشىدىن بويلاپ بېشى دېڭىزغا يەتكۈچە بىر ئىگىز تام سوقتۇردى. ئۇنى كىشى يىقىتىپ بۇزۇۋېتەلمەيتتى. كارۋانلارنىڭ كىرىپ-چىقىشى ئۈچۈن دەرۋازا يېنىغا ئادەم قويۇپ، ئۇنىڭغا تۆمۈردىن قۇلۇپ سالدى. بۇنداق سېپىلنى ئەرەبلەر سەد دەيدۇ. تۈركىي تىلىدا بۇرۇقۇرا دەيدۇ. خىتاي خەلقى ئۇنىڭ دەيدۇ. ئىسكەندەر يەجۇج ۋە مەجۇننىڭ ئالدىغا سەد سالدى. ئانۇشەرۋان شاماخدا شۇنداق قورغان تۇرغۇزدى. ئۇنى بۇ ۋاقىتتا تۆمۈر قاپى يەنى سېپىلنىڭ تۆمۈر ئىشىكى دەيتتى. خىتاي پادىشاھلىرى تۈرك خەلقىدىن بىرنەچچە جامائەتكە : سىزلىر قورغاننىڭ دەرۋازىلىرىنى ساقلىسىڭىزلىر، بىز سىلەرگە يىل بويى كېرەكلىك نەرسىڭىزلىرىنى بېرىپ يەتكۈزۈپ تۇرساق ، دەپ ئىلتىماس قىلدى. تۈركلەر بۇنى قوبۇل قىلىپ دەرۋازىنى ساقلىدى. بۇ ئىشنى ئوغۇللارمۇ، قىزلارمۇ قىلدى. بۇ كۈزەتچىلەرنى ئۇنغۇت دەپ ئاتىدى. موغۇل تىلىدىكى ئۇنغۇت دېگەندىكى «ت» سۆزى بىرنەرسىگە نىسبەتەن مەنسىنى بېرىدۇ. يەنى ئۇرگانچى، تاباقچى، ئىشىكىچى دېگەندىكىدەك، سېپىلنى ئۇنغۇت، دەرۋازىنى ساقلىغان كىشىلەرنى ئۇنغۇت دېدى.

بۇ دەۋرۋازبۇەن دېگەنلىك بولدى. چىڭگىزخان زامانىدا ئۇنغۇتلار تۆت مىڭ ئۆيلۈك ئىدى. بەگلىرىنىڭ ئېتى ئالاقۇشتىپكىن ئىدى. چىڭگىزخان خىتاي ئۈستىگە يۈرۈش قىلىدىغان چاغدا ئالاقۇشتىپكىنگە ماڭا بېقىنسۇن دەپ كىشى ئەۋەتتى. ئۇ خانغا قارشى تۇرماي بېقىندى. چىڭگىزخان خىتايغا قاراپ ئاتلانغاندا ئالاقۇشتىپكىن ئەسكىرى بىلەن ئۇنىڭغا قوشۇلدى. سېپىلىنىڭ دەۋرۋازلىرىنى ئېچىپ چىڭگىزخان بىلەن بىرگە خىتاي ئۈستىگە باردى.

خىتاي ئېلىنىڭ زىكرى

خىتايىنىڭ يۇرتى ئىككى. بىرىنى قارا خىتاي دەيدۇ. قارا خىتايىنىڭ كۆپ بىر جامائىتى بىر سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن ئۆز پادىشاھى بىلەن دۈشمەنلىشىپ، قېچىپ قىزغىز ۋىلايىتىگە كەلدى. ئۇ يەرلەردە ئولتۇرغان ئەللەر بۇلارنى مۇساپىر كۆرۈپ ماللىرىنى ئوغرىلاشقا باشلىدى. شۇ سەۋەبتىن ئۇ يەردە ئولتۇرالمىي ئىمەل دېگەن يەرگە كۆچۈپ كېلىپ شەھەر سالدى. ئېكىنچىلىك قىلىپ بېيىپ كەتتى. بۇ شەھەرگە ھەر يەردىن مېلىدىن ئايرىلغان، ھالىدىن كەتكەن، ئاچ قالغانلار يىغىلدى. قىرىق مىڭ ئۆيلۈك ئەل بولدى. شۇ ۋاقىتتا چۇرچىت دېگەن بىر كاتتا يۇرت بار ئىدى. ئۇنىڭ پادىشاھى قارا خىتايىنىڭ پادىشاھى بىلەن ئۇرۇشۇپ يەنە غەلبە قىلدى. يۇرتىنى ئېلىپ، پادىشاھنى ئۆلتۈردى. ئۇنىڭ تويىستا يىغار ئاتلىق بىر ئۇلۇغ بېگى بار ئىدى. ئۇ كۆپ ئەسكىرى ۋە ئېلى بىلەن قېچىپ، قىزغىز ۋىلايىتىگە كەلدى. ھىجرىيىنىڭ بەش يۈز ئون ئۈچىنچى يىلى ئاندىن ئىمەل شەھىرىدە ئولتۇرغان قارا خىتايىلارغا كەلدى. ئاقل ۋە دانىشمەن كىشى ئىدى. بىر-ئىككى يىل شۇ يەردە ئولتۇرغاندىن كېيىن ئاتىقى، داڭقى تۆت تەرەپكە تارقالدى. ئۇ ۋاقىتتا بالاساغۇن دېگەن شەھەردە بىر خان بار ئىدى. ئۇ ئەفراسياڭنىڭ نەسلىدىن ئىدى. ئېتى ئىلىك، ئۆزى فەقىركىشى ئىدى. ئۇ شەھەرنى موغۇللار غۇبالىق دەپ ئاتايدۇ. «غۇ» نىڭ مەنىسى — ياخشى، «بالىق» نىڭ مەنىسى — شەھەر دېگەنلىك. يەنى ياخشى شەھەر دېگەنلىكتۇر. ئۇ قەلئەنىڭ ئەتراپىدا تۈرك خەلقى كۆپ ئىدى. خۇسۇسەن قىسقىلى ئېلى ۋىلايەتنى چېپىپ، تالاپ تالان-تاراج قىلاتتى. ھوسۇللىرىنى بۇلاپ كېتەتتى. شۇ سەۋەبتىن ئىلىكخان خىتايىدىن كەلگەن بەگكە : كەلسۇن، ۋىلايەت ئۇنىڭغا تەئەللۇق بولسۇن، دەپ كىشى ئەۋەتتى. ئۇ كەلدى، ۋىلايەتكە ئىگە بولدى. ئىلىكىنى ئۆزىگە نۆۋكەر قىلدى، بۇنىڭدىن كېيىن ھېچكىم بۇنى ئىلىكخان دېمەي ئىلىك

تۈركمەن دېسۇن ، دەپ ھۆكۈم قىلدى . ئاندىن ئۆزىنى گۇرخان ، دەپ ئاتىدى . گۇرنىڭ مەنسى خىتاي تىلىدا ئۇلۇغ پادىشاھ دېگەنلىك ئىدى . ئاندىن كېيىن بېرىپ ئەندىجاننى ئالدى . ئاندىن كېيىن تۈركىستان ۋە تاشكەندنى ئالدى . يەنە ئاتلىنىپ سەمەرقەندنى چاپتى ۋە قەلئەنى قامدى . قەلئەدىكىلەرنىڭ سۈلھى قىلىپ ھەر يىلى پالانچى نەرسە بېرىپ تۇرىمىز دېگەن ۋەدىسىنى ئېلىپ ، قايتىپ ئۆيىگە كەلدى . ئارپاز ئاتلىق بىر ئۇلۇغ بېگى بار ئىدى . ئۇنى باش قىلىپ ئۆرگەنچكە ئەۋەتتى . ئۇ ئۆرگەنچنى چاپتى ، ئولجا ۋە ئەسىر قىلدى . قەلئەسىنى قاماپ ئولتۇردى . ئۆرگەنچنىڭ پادىشاھى خارەزىمشاھلارنىڭ ئەۋلادىدىن ئاتسىز دېگەن كىشى ئىدى . ئۇ ئامالسىز ھەر يىلى يىگىرمە مىڭ ئەشەرقى تۆلەم تۆلەشكە كېلىشتى . ئارپاز بۇنىڭغا رازى بولۇپ قايتتى . ئاتسىز ئەشەرقى تۆلەنگە قەدەر بېرىپ تۇردى . ئاتسىز ئۆلگەندىن كېيىن ئوغلى تېكىش پادىشاھ بولدى . ئۇمۇ ئۆلگىچە ئەشەرقى تۆلدى . ئۇ ئۆلگەندىن كېيىن ئوغلى سۇلتان مۇھەممەد پادىشاھ بولدى ، ئۇ بەرمىدى ، دۈشمەنلەشتى . سۇلتان سەنجەر موزىي رومدىن بېرىقى ۋىلايەتلەرنىڭ لەشكەرلىرىنى ئېلىپ تۈركىستانغا بېرىپ ، قارا خىتاي گۇرخان بىلەن ئۇرۇشتى ، يېڭىلدى . تامام لەشكەرلىرى قىرىلىپ ، ئۆزى قېچىپ مەرۋگە كەلدى .

تۇرقاق ئېلىنىڭ زىكرى

سۆڭىكى قايسى تۈرك نەسلىدىن ئىكەنلىكى مەلۇم ئەمەس . تۇرقاقنىڭ مەنسى ساقچى دېگەنلىكتۇر . پادىشاھلار ئۆزلىرىنى ساقلىماقلىق ئۈچۈن بىرنەچچە كىشىنى تەيىنلەيتتى ، ئۇلار ئىشكە كېلىپ ياتقاندا ، نۆۋەت بىلەن ئىشكە ئالدىدا تۇرۇپ ، نۆۋەت بىلەن ئۇخلايتتى . دۈشمەن كەلگەنلىكىنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن تەبىئى چالالتى ۋە قولدىكى ئىككى ياغىچىنى قاقاتتى . ئۇخلىماي ئولتۇرغىنى ئۇخلاپ ياتقانغا : ئەمدى مېنىڭ نۆۋىتىم كەلدى ، سەن تۇرغاق دەپ ئويغۇتار ئىدى . شۇ سەۋەبتىن پادىشاھنى ساقلايدىغان كىشىلەرنى تۇرقاقلار دەپ ئىدى .

موغۇل ئەللىرىنىڭ زىكرى

ئېلخاننىڭ ئوغلى قىيان ، ئىنىسىنىڭ ئوغلى نۇكۇز ئىككىسى ئەركەنەقۇن تېغىنىڭ ئىچىگە كىرگەندىن كېيىن بالىلىرى

كۆپ بولدى. قىيانىڭ ئوغلانلىرىنى قىيات، نۇكۇزنىڭ ئوغلانلىرىنى دارلاگىن، دەپ ئاتىدى. بارا-بارا ھەر جامائەت بىر ئەلنىڭ ئېتىنى ئېلىپ قىيات، دارلاگىن دېگەن ئىسىملار يوقالدى. قىيان نەسلىدىن قۇرلاس ئۇرۇقىدىن ئەلەنقۇۋا دېگەن ئايال ئەرسىز ئۈچ ئوغۇل تۇغدى. تەڭرىم بۇيرۇسا بۇ سۆزلەرنى كېيىن ئېيتارمىز. بۇ يەردە ئېيتىشنى يەنە مۇناسىپ كۆردۈق. ئۇ ئۈچ ئوغۇلنىڭ نەسلى ئاجايىپ كۆپ بولدى. ئۇلارنى نىرۇن دېدى. مەنسى — پاك نەسلى. تۈركىيچە ئېيتقاندا ئەرۇ تۇخۇم دېگەن بولدى. بۇ ئىسىمنى قويۇشتىكى سەۋەب — موغۇللار بۇ ئۈچ ئوغۇلنى نۇردىن تۆرەلگەن دەپ ئويلايتتى. چىڭگىزخاننىڭ ئۈچىنچى ئاتىسى قوبۇلخاننىڭ ئالتە ئوغلى بولغانىدى. بارچىسى پەرزەنتلىك، باھادىر، ئۇچقۇر ئىدى. خەلق بۇ يىگىتلەرنى قىياتلار دېدى. تاغدىن ئاققان سەلنى موغۇللار قىيان دەيدۇ. قىيات ئۇنىڭ كۆپلۈكى. قوبۇلخاننىڭ چوڭ ئوغلى بەرتەنخان، ئۇنىڭ ئوغلى چىڭگىزخاننىڭ دادىسى يېسۇگاي باھادىر ئىدى. يېسۇگاي باھادىرنىڭ كۆزى شەھلا ئىدى. موغۇللار شەھلانى بۇرچىغىن دەپ ئىدى. شۇ سەۋەبتىن يېسۇگاي باھادىرنىڭ نەسلى ئۆزلىرىنى بۇرچىغىن قىياتمىز دەپ ئاتاشتى. قىيات ئېلى قوبۇلخاننىڭ ئۇرۇقلىرىدىن كېيىنمۇ كۆپ ۋاقت شۇنداق ئاتالدى. بارچە تۈركلەرنىڭ ئۇرۇقىنى بىرنى قويماي ئېيتماق ۋە بىلمەك بىر كىشىنىڭ قولىدىن كەلمەس. ئۆزىمىزنىڭ ئەھۋالىمىزغا لايىق بىلگەنلىرىمىزنى ، ئۆزگى تۈركلەرنىڭ ئۇرۇقىنى ئېيتىشۇق. ئەمدى موغۇل نەسلىدىن بولغان ئۇرۇقلارنى ئېيتايلى.

مەركىت ئېلىنىڭ زىكىرى

مەركىتنى ھەم مەركىت دەپمۇ ئاتايدۇ. بۇ ئىككىسى بىر سۆز. چىڭگىزخان زامانىدا ئەلگە باش بولۇپ يۈرگەن كىشىلەرنىڭ ئېتى توقتا بېگ ئىدى. بۇ ئەل ھەمىشە چىڭگىزخان بىلەن دۈشمەنلىشەتتى. بىر رەت چىڭگىزخاننىڭ ئۆيىنى چېپىپ خوتۇننى ئولجا قىلىپ ئەكەتتى. يەنە بىر رەت چىڭگىزخاننىڭ ئۆزى سەھرادا يالغۇز يۈرگەندە تۇتمۇ ئېلىپ خۇنىنى تۆلىتىپ قويۇپ بەردى.

قونقۇرات ئېلىنىڭ زىكىرى

قىيان نەسلىدىن بىر كىشى بار ئىدى. ئۇنىڭ ئۈچ ئوغلى بار ئىدى. چوڭ ئوغلىنىڭ ئېتى چورلىق مەرگەن ئىدى. ئىككىنچىسىنىڭ قۇبايشىرا، ئۈچىنچىسىنىڭ تۇسبۇداي ئىدى. چورلىق بىر كۈنى ئىنىسى قۇبايشىرا بىلەن ئۇرۇشۇپ قالدى. ئىككىسى ھەم ئات ئۈستىدە ئىدى. چورلىق ئوقيانى ئېلىپ كىرىپنى تارتىۋىدى، قۇبايشىرا ئېڭىشىپ بېشىنى ئاتنىڭ بوينىغا پاناھ قىلدى. بىر زامان تۇرغاندىن كېيىن بېشىنى كۆتۈردى. چورلىق ئىنىسىنى ئاياپ، قورقۇتۇپ قويماي، زەرەر يەتكۈزمەي، دەپ ئويلاپ ئىنىسىنىڭ قۇلىقىغا سېلىۋالغان چوڭ ھالقىسىنى چەنلەپ ئاتتى. ئوق ھالقىنىڭ ئىچىدىن ئۆتۈپ كەتتى. چورلىق مەرگەننىڭ قونقىرات ئاتلىق بىر ئوغلى بار ئىدى. بارچە قونقىرات ئېلى ئۇنىڭ نەسلىدىن ئىدى.

ئىنكىراس ئېلى ۋە ئەلقەنۇت ئېلىنىڭ زىكرى

قۇبايشىرانىڭ ئىككى ئوغلى بار ئىدى. چوڭىنىڭ ئېتى ئىنكىراس، كىچىكىنىڭ ئېتى ئەلقەنۇت ئىدى. ئىككى ئۇرۇق بۇ ئىككىسىنىڭ نەسلىدىن. چىڭگىزخاننىڭ ئانىسىنىڭ ئېتى ئۆلۈن ئىدى. ئۇنى ئۆلۈن ئەكا دەپ ئاتايتتى، بەزىدە ئۆلۈن قۇچىن دەپمۇ ئاتايتتى. ئەلقەنۇت ئۇرۇقىدىن ئىدى.

قارەنۇت ئېلىنىڭ زىكرى

تۇسبۇداينىڭ ئىككى ئوغلى بار ئىدى. چوڭىنىڭ ئېتى قارەنۇت ئىدى. بارچە قارەنۇت ئېلى ئۇنىڭ نەسلىدىن ئىدى.

قۇرلاس، ئەلچىكىن ئەللىرىنىڭ زىكرى

تۇسبۇداينىڭ ئىككىنچى ئوغلى قونقىلۇت. ئۇنىڭ مىيسار (مەيسەر) ئاتلىق بىر ئوغلى بار ئىدى. ئۇنىڭ ئىككى ئوغلى بار

ئىدى. چوڭنىڭ ئېتى قۇرلاس ئىدى. بارچە قۇرلاس ئۇرۇقى ئۇنىڭ نەسلىدىن. كىچىكنىڭ ئېتى ئەلچىكىن ئىدى. بارچە ئەلچىكىن ئۇرۇقى ئۇنىڭ نەسلىدىن ئىدى.

ئورمەۋۇت ئېلىنىڭ زىكرى

بۇ ۋاقىتتا ئۇنى ئويىمەۋۇت دەپمۇ ئاتىتتى. ھەممە ئورمەۋۇت ئۇرۇقى شۇ كىشىنىڭ نەسلىدىن.

قونققىمار ئېلىنىڭ زىكرى

ئورمەۋۇت ئۇرۇقىدىن بىر كىشى بار ئىدى. ئۇنىڭ ئۈچ ئوغلى بار ئىدى. چوڭنىڭ ئېتى مەلۇم ئەمەس، ئەمما يىگىت بولغاندىن كېيىن خەلق ئۇنىڭغا قونققىمار دەپ ئات قويدى. قونققىمار مەنىسى — ئۇلۇغ دېگەنلىك بولدى. بۇ ۋاقىتتا چوڭ قارغىنى قونق قارغا دەپ ئاتىتتى. قىمارنىڭ مەنىسى — بۇرۇن دېگەنلىك بولدى. ئۇ كىشىنىڭ بۇرۇن ناھايىتى چوڭ ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭغا قونققىمار دەپ لەقەم قويغان ئىدى. بارچە قونققىمار ئۇرۇقى ئۇنىڭ نەسلىدىن ئىدى. بۇ ۋاقىتتا ئۆزلىرىنى قىمار ئوغلىمىز دېيىشەتتى. مېڭلىك ئەجەكە قونققىمار ئۇرۇقىدىن ئىدى. مېڭلىك ئانىسى قويغان ئىسىم، موغۇللار ئاتنى ئەجەكە دەيدۇ. تۈرك خەلقى ئەزىز كىشىلەرنى ئاتا دەيدۇ. مەسلەن: ھەكىم ئاتا، سەيد ئاتا.

مېڭلىك موغۇلنىڭ ئەزىز كىشىسى ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنى ئەجەكە ، دەپ ئاتاشتى. چىڭگىزخاننىڭ ئاتىسى ئۆلگەندىن كېيىن ئانىسى مېڭلىك ئەجەكەگە باردى. كېرەيت پادىشاھى ئونغان مېڭلىك ئەجەكەگە كىشى ئەۋەتپ: «مەن تېشىدىن ، سەن ئىچىدىن ئىككىمىز بىرلىشىپ ھۇجۇم قىلىپ، چىڭگىزخاننى يوق قىلايلى، قالغان ئېلى بىلەن ماللىرىنىڭ يېرىمى سېنىڭ، يېرىمى مېنىڭ بولسۇن» دەپ مەسلەھەت قىلدى. ئونغان چىڭگىزخاننىڭ ئاتىسى ھەم ئۆزى بىلەن دوست ئىدى. چىڭگىزخان ئۇنىڭ دۈشمەنلىكىنى ھېچ بىلمەيتتى. چىڭگىزخانغا كىشى ئەۋەتپ: «چوڭ ئوغلى جۇچىغا قىزىمنى بېرىمەن، ئۆزى بىزنىڭ ئۆيگە كەلسۇن، ئىككىمىزنىڭ مەقسەت، مۇرادىمىز ئوخشاش، توي قىلايلى، تويىدا بىرنەچچە كۈن ئەيش-ئىشەرەت قىلايلى» دېدى.

چىڭگىزخان بۇ سۆزگە ئىشىنىپ ئونغاننىڭ ئۆيىگە ماڭدى. يولدا مېڭلىك ئەجەكە ئۇچرىدى. چىڭگىزخان ئونغاندىن ئىشتىكەنلىرىنى ئېيتىپ بەردى. بۇ گەپلەرنى ئاڭلىغان مېڭلىك ئەجەكە خاننى ئۆلۈمدىن قۇتقۇزۇپ قالدى. مېڭلىك ئەجەكە چىڭگىزخاننىڭ خىزمىتىدىن ھېچ ئايرىلماس ئىدى. ئۇنىڭ ئانىسىنى ئالغاندا چىڭگىز ئۈچ يېشىدا ئىدى. شۇ ۋاقىتتىن ئۆزى ئۆلگەنگە قەدەر ، ئۇرۇشلاردا، ياخشى كۈنلەردە بولسۇن، يامان كۈنلەردە بولسۇن، ئۇنىڭ قېشىدىن پەقەت ئايرىلمىغانىدى. خاننىڭ ئوڭ تەرىپىدە ھەممىدىن يۇقۇرى ئولتۇراتتى. مېڭلىك ئەجەكەنىڭ بۇرۇنقى خوتۇنىدىن ئۈچ ئوغلى بار ئىدى. چوڭىنىڭ ئېتى كوكچا، خەلق ئۇنى تەڭرىنىڭ يۈزى دەيتتى. چىڭگىزخاننىڭ تەختتە ئولتۇرغان قىسمىنى سۆزلىگەندە كوكچاننىڭ قانداق كىشى ئىكەنلىكىنى ئېيتتىمىز.

ئارلات ئېلىنىڭ زىكرى

مېڭلىك ئەجەكەنىڭ ئىككىنچى ئوغلىنىڭ ئېتى ئارلات ئىدى. ئۇنىڭ مەنىسى ئاتىسىنىڭ ئامراق ئوغلى دېگەنلىك بولدى. ئارلات بىر كىشىنىڭ ئىسمى، ئۇنى ئاتىسى بەك سۆيەتتى، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنى ئارلات ، دەپ ئاتىدى. بارچە ئارلات ئېلى ئۇنىڭ نەسلىدىن ئىدى.

كىلىگىت ئېلىنىڭ زىكرى

مېڭلىك ئەجەكەنىڭ ئۈچىنچى ئوغلىنىڭ ئېتى كىلىگىت ئىدى. بىر ئادەمنىڭ تىلىدا كەملىكى بولسا تۈرك خەلقى بولتاك، موغۇللار كىلىگى دەيدۇ. بۇ كىشىنىڭ تىلىنىڭ كەملىكى بار ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن كىلىگىت، دەپ ئاتاشتى. بارچە كىلىگىت ئېلى شۇ كىشىنىڭ نەسلىدىن ئىدى. يۇقۇرىدا ئېيتقان ئىدۇق، موغۇل تىلىدا [ت] قوشۇلغاندا بىر نەرسىگە نىسبەتەن مەنىسىنى بېرىدۇ. يەنى ئاتلى، تونلى. شۇڭا بۇ كىلىگىت — تىلىنىڭ كەملىكى بار دېگەندۇر.

باداي ۋە قىشلىق ئېلىنىڭ زىكرى

كىلىگىت ئۇرۇقىدىن بىر كىشىنىڭ ئىككى ئوغلى بار ئىدى. چوڭىنىڭ ئېتى باداي، كىچىكىنىڭ ئېتى قىشلىق ئىدى. بۇ ئىككىسى كېرەيت ئونغاننىڭ بىر بېگىنىڭ يىلقىسىنى باقاتتى. بىر كۈنى يىلقىنىڭ ساغقان سۈتىنى ئەكىلىۋېتىپ ئۆيىنىڭ ئىشىكىگە كەلگەندە، ئۆي ئىچىدە بەگ سۆزلەۋاتقان ئىكەن. نېمە دېيىشىۋاتقاندۇ، دەپ قۇلاق سېلىپ تۇرغاندا، بەگ خوتۇنغا: « ئەتە ئونغان ئاتلىنىپ، چىڭگىزخاننىڭ ئۆيىنى باستۇردۇ. مېنىڭ ساۋۇت، قۇياقنى چىقىرىپ قوي» دېدى.

ئونغان ئاتا، چىڭگىزخان ئوغۇل بولۇپ پاراغەتتە ياشايتتى. باداي ئىچكىرى كىرىپ سۈتىنى بەردى. يىلقىغا كېلىپ ئىنىسىغا ئېيتتى. بۇلار موغۇل ئىدى، چىڭگىزخانمۇ موغۇل ئىدى. ئۆز پادىشاھىنىڭ ئۆلۈشىگە يول قويسا بولمايتتى. كىرەيت خەلقى يات ئەل ئىدى. شۇڭلاشقا بۇلار چىڭگىزخانغا كېلىپ ئېيتتى. بۇنىڭ تارىخى ئۇزۇن ھېكايە، بۇلار سەۋەبلىك چىڭگىزخان يەنە بىر ئۆلۈمدىن ئامان قالدى. بۇ ئىككىسىنى تارخان قىلدى. تارخاننىڭ مەنىسى مۇنداق: تارخان بولغان كىشىدىن ھېچقانداق سېلىق ئالمايدۇ، ھەرقاچان خان ئىشىكىگە كەلسە، ھېچ كىشى مەننى قىلمايدۇ، ئۆزى كىرىپ چىقىۋېرىدۇ. ئەگەر گۇناھ ئىش بولسا توققۇزغىچە سورالمايدۇ. توققۇز نۆۋەتتىن ئاشقاندىن كېيىن سورىلىدۇ. بۇ ئارتۇقچىلىق تا ئۇنىڭ توققۇزىنچى ئەۋلادىغىچە شۇنداق بولىدۇ.

ئۇيشۇن (ئۇيسۇن) ئېلىنىڭ زىكرى

بۇلارنىڭمۇ سۆڭىكى موغۇلدۇر.

سۇلدۇس ئېلىنىڭ زىكرى

بۇلارنىڭ سۆڭىكى ھەم موغۇلدۇر.

ئىلدۇركىن ئېلىنىڭ زىكرى

بۇلار سۇلدۇس ئېلىدىن ئايرىلىپ چىققان ئەل.

كانكىت ئېلىنىڭ زىكرى

بۇلار ھەم موغۇلنىڭ بىر ئۇرۇقى ھېسابلىنىدۇ.

دورمان ئېلىنىڭ زىكرى

موغۇلنىڭ بىچىنقىيان ئاتلىق پادىشاھىنىڭ بەش ئوغلى بار ئىدى. كىچىكى بارچىسىدىن ياخشى ئىدى. ئاتىسى ئۆلدىغان چاغدا: «كىچىك ئوغلۇمنى تۆرە قىلىڭلار» دەپ ۋەسىيەت قىلدى. خەلقىمۇ كىچىك ئوغلىنى تۆرىلىككە لايىق كۆرۈپ خان قىلىپ كۆتۈردى. ئۇنىڭ ئېتى مېرگەن ئىدى. تۆت ئاكىسى خەلققە كۆپ قېتىم: «بىز تۆتىمىزنىڭ قايسىمىزنى تۆرە قىلساڭلار رازىمىز، ئەمما كىچىككە رازى ئەمەسمىز» دەپ ئېيتتى. خەلق بۇ تۆتىمىزنىڭ سۆزىنى قوبۇل قىلمىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئەلدىن ئۆپكۈلەپ، يۇرتىدىن ئايرىلىپ يات ئەلنىڭ ئىچىگە بېرىپ ئولتۇردى. موغۇل تۆت دېگەننى دورمان دەيدۇ. يات ئەل بۇ يىگىتلەرگە دورمانلار، دەپ ئات قويدى. تۆتىمى ئۆلدى، ئوغۇللىرى قايتىپ قېرىنداشلىرى ئىچىگە كەلدى.

بارىن ۋە سۇقۇت ئېلىنىڭ زىكرى

بىر دورماننىڭ ئۈچ ئوغلى بار ئىدى. چوڭىنىڭ بارىن، بارچە بارىن ئېلى ئۇنىڭ نەسلىدىن. كىچىك ئىنىسى ئۆيلەندى.

ئايالى ئوغلان تۇغمىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن دىدەك بىلەن مۇناسىۋەت قىلدى. دىدەك ھامىلدار بولدى. خوتۇن دىدەكنىڭ بالىسى چۈشۈپ كەتسۇن دەپ ھەر كۈنى ئۇنى ئۇراتتى. بالا چۈشۈپ كەتمىدى. بىر كۈنى تۇن يېرىمىدا تولغاق تۇتۇپ ئوغۇل تۇغدى. دادىسىنىڭ چاپىنىنىڭ ئېتىكىنى كېسىپ ئېلىپ بالىنى ئوراپ، ئۆيىنىڭ ئارقىسىدىكى يۇلغۇننىڭ ئىچىگە ئاپىرىپ تاشلىۋەتتى. دادىسى سەھەردە تەرەت سۇندۇرغىلى چىققاندا بالىنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ بېرىپ قارىسا، ئۆز چاپىنىنىڭ ئېتىكىگە ئوراغلىق بوۋاقتى كۆردى. ئۆز بالىسى ئىكەنلىكىنى تونۇپ، كۆتۈرۈپ ئانىسىغا ئېلىپ باردى. ئانىسى باقتى. سۆقۇت دەپ ئات قويدى.

موغۇل يۇلغۇنىنى سۇقاي دەيدۇ. سۆقۇت — يۇلغۇنلۇق دېگەنلىكتۇر. قۇرلاۋۇت ئۇرۇقى ۋە بۇرقۇت ئۇرۇقىنىڭ ئىككىسى موغۇلدۇر. موغۇل ئىچىدە قېرىنداشلىقى قونقراقتا يېقىن. قەدىم يۇرتلىرى قونقراقتا بىلەن بىردۇر.

ئوكلان ئېلىنىڭ زىكىرى

بۇ ئەلنىڭ ئەسلى موغۇل. ئەمما موغۇلنىڭ قايسى ئۇرۇقىغا يېقىن ئىكەنلىكى مەلۇم ئەمەس. جويرات ئېلى، جاجىراتمۇ دەيدۇ. بۇ ئەلنىڭمۇ سۆڭىكى موغۇل. بۇلار موغۇل ئىچىدىكى ئەلەنقۇۋا نەسلىدىن.

باياۋۇت ئېلىنىڭ زىكىرى

بۇ ئەل كۆپ ئۇرۇقلۇق ئەلدۇر. ئەمما ياخشىسى ۋە كۆپرەكى ئىككى ئۇرۇق. بىرىنى جاداين باياۋۇت ، يەنە بىرىنى مەركىن باياۋۇت دەيدۇ. جاداين ۋە مەركىن دېگەن ئېقىپ تۇرىدىغان ئىككى ئۇلۇغ سۇ ئىدى. ئۇلار بۇ ئىككى چوڭ سۇنىڭ ياقىسىدا ئولتۇرغاچقا ئۇلارنى شۇنداق دەپ ئاتىغان. يۇرتلىرى ئويرات يۇرتىغا يېقىن. باياۋۇت ئېلى موغۇلنىڭ دارلاگىن ئۇرۇقىدىن ئايرىلىپ چىققان.

جالاير ئېلىنىڭ زىكىرى

قەدىم ئەلدۇر. بېنەپايات كۆپ ئىدى. ئېيتىلىشىچە بىر رەت خىتاي پادىشاھى بىلەن دۈشمەنلەشكەندە، ھەر يەردە ئولتۇرغان ياخشى-يامان جالايرلارنىڭ ھەممىسى بىر يەرگە يىغىلدى. ئۆيلىرى بىلەن يەتمىش كۇران ئەل بولدى. ئۇرۇقلىرى كۆپ ئىدى. بىرنەچچە ئۇرۇقلىرى بىر كىشىنى تۆرە سايلاپ بىر يۇرتتا ئولتۇراتتى. كۆپچىلىكى موغۇل يۇرتىدىكى ئوتان دېگەن يەردە ئولتۇراتتى. بىر رەت خىتايدىن لەشكەر كېلىپ جالاير خەلقىنىڭ بىر يەردە ئولتۇرغان نۇرغۇن جامائىتىنى قىرىپ، ئولجا ئەسەر قىلىپ قايتىپ كەتتى. چېپىلغان ئەلنىڭ ئاچ، ئاجىزلىرى يېپىشكە ئوزۇق بولمىغاچقا سەھرايى پىيازنىڭ تۈبىنى قېزىپ يەر ئىدى.

چىڭگىزخاننىڭ يەتتىنچى ئاتىسى دۇتۇمانخان ئۆلۈپ خاننىڭ توققۇز ئوغلى قالدى. بارچە ئوغلانلىرىنىڭ ئانىسىنىڭ ئېتى مۇتۇلۇن ئىدى. چوڭ ئوغلى قايدۇخانغا قىز ئېلىپ بەرمەكچى بولدى. قايدۇخان بولغۇسى خوتۇنى بىلەن كۆرۈشكىلى كەتتى. ئۆيىنىڭ قېشىدا بىر ياخشى تۈز يەر بار ئىدى. دۇتۇمانخاننىڭ ئوغلانلىرى بۇ يەردە ئات چاپتۇرۇپ ئوينايتتى. ئۇ يەرنىڭ پىيىزى كۆپ ئىدى. ئاچ قالغانلار ئۇ يەردىن ياۋا پىيازنى كۆپ قازغانلىقتىن ئات يۈرەلمەس بولدى. بۇنى كۆرۈپ ئوغلانلار ئانىسىغا ئېيتتى. ئانىسى ئاچچىقلىنىپ، ئاتلىنىپ كۆرگۈدەك بولسا، يەنە نەچچىلىرى قېزىپ ئولتۇرغان ئىكەن. قۇللىرىغا «ئۇرۇڭلار» دەپ بۇيرىدى، ئۇردى. جالايرلار يىغىلىپ بېرىپ شۇ يەردە چوڭ ئۇرۇش قوزغىدى. جالايرلاردىن بىرنەچچە كىشى ئۆلدى.

مۇتۇلۇن باشلىق بىرنەچچە كىشىمۇ شۇنىڭدا ئۆلدى. شۇ زامان قىرغىن قىلىنغان جالايرلار يىغىلىپ، مۇتۇلۇننىڭ يەتتە ئوغلى باشلىق قولىغا چۈشكەن كىشىلەرنىڭ بارىنى قىرغىن قىلدى. ئاچتىن ئۆلەي دېگەنلەر بۇ بانادا بىر تويۇندى. بۇنى ئاڭلاپ، قايدۇخان قېيناتىسىنىڭ ئۆيىدىن كەلدى. قېرىنداشلىرى، ئۇرۇقلىرى ۋە نۆۋكەرلىرى يىغىلىپ كېڭىشىپ، جالاير خەلقىگە: «شۇنداق ئىش بولۇپتۇ. بۇنىڭغا نېمە دەپ جاۋاب بېرىسىلەر؟» دەپ كىشى ئەۋەتتى. جالايرنىڭ ياخشىلىرى بۇ ئىشنى قىلغان كىشىلەرنى سانئۇندى، بەش يۈز كىشى چىقتى. بارچىسىنى ئۆي-بىسات ۋە خوتۇن-بالىلىرى بىلەن ھەيدەپ سۇرۇپ قايدۇخاننىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەلدى ۋە «نېمە قىلىدىغانلىقىڭنى ئۆزۈڭ بىل» دېدى. قايدۇخان قېرىنداشلىرى ۋە ئېلى بىلەن كېڭەشكەندى، ئۇلار: «سېنىڭ قېنىڭ بىلەن بۇلارنىڭ قېنى بىر ئەمەس. ئوغۇللىرى ۋە قىزلىرىنى قۇل قىل» دېدى. ھەممەيلى بۇ سۆزگە قوشۇلدى، بۇ جامائەت كۆپەيدى. بىراق ئۆزلىرىنى جالايرىمىز دەپ

ئاتىماي، موغۇل قىيان ئوغلانلىرىمىز دەپ ئاتاشتى. ئازاد قۇللارنىڭ ئۆز خوجىسىنىڭ ئۇرۇقىنى ئېيتىمىقى رەسىم-قائىدە ئىدى. چىڭگىزخان ئۇلۇغ پادىشاھ بولغاندىن كېيىن، جالايرلارنىڭ بارچىسى ئۆزىنى جالاير قۇللارغا ئوخشىتىپ موغۇل قىيان ئوغلانلىرىمىز، دەپ ئاتىدى. جالايرلار ئون بىر ئاتىسىغىچە يەنى چىڭگىزخاننىڭ تۆتىنچى ئوغلغىچە ئەۋلادتىن ئەۋلاتقىچە قۇل بولۇپ ياشىدى، ھەربىر پادىشاھنىڭ قارىمىقىدا ئون ئۆي بولۇپ يۈرەتتى. جالايرلارنىڭ ئەسلى سۆڭىكى موغۇلنىڭ دارلاگىن ئۇرۇقىدىن ئىدى. دارلاگىن ئېلى نۇكۇز ئەۋلادى ھېسابلىنىدۇ.

موغۇل پادىشاھلىرىنىڭ زىكرى

قىيان بىلەن نۇكۇزنىڭ ئەۋلادى ئەركىن قۇن ئىچىدە كۆپەيگەندىن كېيىن ھەر جامائەت بىر ئۇرۇق ئېتىنى كۆتۈردى. قىيان نەسلىدىن قۇرلاس ئاتلىق بىر كىشى بار ئىدى. ئۇنىڭ نەسلى بارچە ئۇرۇقلاردىن كۆپ بولدى. ئۇنى قۇرلاس ئېلى دېدى. ئۇ قۇرلاس نەسلىدىن بىر كىشىنى پادىشاھ قىلىپ كۆتۈردى. بىراق ئېتى مەلۇم ئەمەس. شۇنىڭدىن كېيىن ھەممەشە شۇ قۇرلاس ئېلىدىن پادىشاھ سايلايدىغان بولدى. خەلق ئەركىن قۇندىن چىققاندا پادىشاھلىرىنىڭ ئېتى قۇرلاس ئۇرۇقىدىن بولغان بەرتەچىنا دېگەن ئىدى. دادىسى ئۆلگەندىن كېيىن ئۇنىڭ قويمارال ئاتلىق ئوغلى پادىشاھ بولدى. ئۇ ۋاپات بولغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ بىچىن قىيان ئاتلىق ئوغلى پادىشاھ بولدى. ئۇ ئۆلگەندىن كېيىن ئۇنىڭ ئوغلى تىماچ، ئۇ ئۆلگەندە ئۇنىڭ ئوغلى قىچى (قاپچى) مەرگەن، ئۇ ئۆلگەندە ئۇنىڭ ئوغلى قوجام بۇرال، ئۇ ئۆلگەندە ئوغلى بوکا باندۇن، ئۇ ئۆلگەندە ئوغلى سامساۋچى، ئۇ ئۆلگەندە ئۇنىڭ ئوغلى قالماچۇ، ئۇ ئۆلگەندە ئۇنىڭ ئوغلى تېمۇرتاش، ئۇ ئۆلگەندە ئوغلى مېڭلىخوجا، ئۇ ئۆلگەندە ئوغلى يۇلتۇزنى خان قىلىپ كۆتۈردى. يۇلتۇزنىڭ ئىككى ئوغلى بار ئىدى. ئىككىلىسى ئۆزى تىرىك چېغدا ئۆلدى. بىر ئوغلىدىن دۇبۇنبايان ئاتلىق بىر ئوغۇل قالدى. يەنە بىرىدىن ئالانقۇۋا ئاتلىق بىر قىز قالدى. ئالانقۇۋانى چوڭ توي قىلىپ دۇبۇنبايانغا ئېلىپ بەردى. ئاندىن كېيىن يۇلتۇزخان ئۆلدى. نەۋرىسى دۇبۇنبايان ئاتا تەختىگە ئولتۇرۇپ، موغۇل ئېلىگە پادىشاھ بولدى. بىراق ئوتتۇز ياشقا يەتمەي ۋاپات بولدى. ئۇنىڭدىن ئىككى ياش ئوغلى قالدى. بىرى يەتتە، بىرى ئالتە ياشتا ئىدى. چوڭنىڭ ئېتى بىلگاداي، كىچىكىنىڭ ئېتى بېكچىداي. بەزى نۇسخىلاردا بىلگانۇت، بۇگانۇت دەپمۇ تىلغا ئېلىنغان.

ئالانقۇۋانىڭ ئاجايىپ - غارايىپ ھېكايىسى

ئالانقۇۋانىڭ ئېرى دۇبۇنبايان ئۆلگەندىن كېيىن، ئاتىسى يۇلتۇزخاننىڭ ئاغا-ئىنىلىرىنىڭ ئوغلانلىرى ، نۆۋكەرلەرنىڭ ھەرقايسىسى بىزگە تەگ، بىزگە ياتلىق بول ، دەپ تەكلىپ بېرىشتى. تەگمىدى. ئالانقۇۋا ئۇلارنىڭ ھەممىسىگە : « مەن ئۆلگىچە ئەرگە تەگمەيمەن . ئوغلانلىرىم يىگىت بولغىچە ئەلنى ئۆزۈم باشقۇرمىەن. ئاندىن كېيىن ئوغلانلىرىمغا تاپشۇرمىەن » دەپ جاۋاب بەردى.

بۇنىڭدىن بىرنەچچە يىل ئۆتكەندىن كېيىن بىر كېچىسى ئۇخلاپ ياتاتتى، سەھەر ۋاقتىدا ئويغاندى. تۇڭلۇكتىن بىر يورۇق نەرسە كىرىپ كەلدى. ئېنىق كۆردىكى، يورۇقنىڭ ئىچىدە ئاق سېرىق شەكىلدىكى ، شەھلا كۆزلۈك بىر كىشى كېلىپ ئۆيىنىڭ ئىچىگە چۈشتى. ئالانقۇۋا قېشىدا ياتقان زەئىفلەرنى ئويغىتىش ئۈچۈن قىچىراي دېدى-يۇ، ئاۋازى چىقمىدى. تىلى تۇتۇلدى. ئورنىدىن تۇراي دېدى-يۇ، قول-پۇتىنىڭ جېنى يوق تۇرالمىدى. ئەمما ئەقلى جايدا ئىدى. ئۇ كىشى ئاستا-ئاستا ئۇنىڭ قېشىغا كېلىپ ئۇنىڭ بىلەن جۈپ بولغاندىن كېيىن، تۇڭلۇكتىن چىقىپ كەتتى. بۇ سۆزنى ئېيتسام ھېچ كىشى ئىشەنمەس، دەپ ھېچكىمگە تىنمىدى.

بەش-ئالتە كۈن ئۆتكەندىن كېيىن ھېلىقى كىشى يەنە كەلدى. نەچچە كۈندە بىر كېلىپ تۇردى. ئۇ كەلگەن كېچىسى ئالانقۇۋا ھامىلىدار بولغان ئىدى. تۆت-بەش ئايلىق بولغاندىن كېيىن قېرىنداشلىرى يىغىلىپ كېلىپ، ھامىلىدار بولغانلىقىنىڭ سەۋەبىنى سورىدى. ئالانقۇۋا كۆرگەنلىرىنى ئېيتىپ بەردى: « ماڭا ئەر كېرەك بولسا تەگمەسمىدەم، ئايال كىشى بولساممۇ كۆپ خەلق مېنى پادىشاھ قىلىپ كۆتۈردى. ئۆزۈمنى، پۈتكۈل ئەل ۋە خەلقىنى، ئىككى ئوغلۇمنى شەرمەندە قىلىدىغان بۇنداق ناماقۇل ئىشنى قىلمەنمۇ؟ ئىشەنمىسەڭلار ئۆيۈمنىڭ سىرتىدا بىرنەچچە كۈن ساقلاپ يېتىڭلار. خۇدايىتائالا مېنى شەرمەندە قىلماس، بولسا سىلەرگىمۇ كۆرسىتەر، يەنە مېنىڭ ئىچىمدىكى بالا تۇغۇلۇپ قالسا ئەلۋەتتە رەسمىي كىشىگە ئوخشىماس. شۇ چاغدا بىلەرسىلەر، مېنىڭ ھامىلىدار بولماقلىقىمدا خۇدايىتائالانىڭ بىر ھېكمىتى بار» دېدى. بۇ سۆزنى ئىشتىكەندىن كېيىن ھەممىسى ئىشەندى. چۈنكى ئالانقۇۋانىڭ مېجەز-خۇلقىنى ھەممىسى بىلەتتى. شۇنداقتىمۇ نۇرغۇن كىشىلەر كۈندە كەچتە ئۆيىنىڭ سىرتىدا ساقلاپ ياتتى، نۆۋەت بىلەن ئويغاق ئولتۇردى. بىرنەچچە كۈندىن كېيىن سەھەر ۋاقتىدا ئاسماندا بىر يورۇق پەيدا بولۇپ، ئۆيىنىڭ تۇڭلۇكىنىڭ ئىچىگە

كردى. بۇنى كۆرگەن كىشىلەر ئۇخلاۋاتقانلارنى ئويغاتتى. بىر زاماندىن كېيىن تۇڭلۇكتىن قايتىپ چىقىپ كەتتى. كەلگىنى ئۆينى ساقلاپ ياتقان كىشىلەرنىڭ ئازراقى كۆرۈپ، كەتكىنىنى جىقراقى كۆرگىنى بىلەن ، ئادەمنىڭ سۈرىتىنى كۆرەلمەي قالدى. شۇنىڭدىن كېيىن ئالانقۇۋانىڭ سۆزىنىڭ چىنلىقى بارچىغا مەلۇم بولدى.

ئالانقۇۋانىڭ ئوغلانلىرىنىڭ زىكرى

ئالانقۇۋا ئۈچ ئوغۇل تۇغدى. چوڭىنىڭ ئېتى بۇقۇن قاتاغان، بارچە قاتاغان ئېلى ئۇنىڭ نەسلىدۇر. ئىككىنچىسىنىڭ ئېتى بۇسقۇن چالچى، چالچۇت ئېلى ئۇنىڭ نەسلىدىن. ئۈچىنچىسىنىڭ ئېتى بۇدانجىر مۇنقاق، ئۇنى خان قىلىپ كۆتۈردى. چىڭگىزخان ۋە موغۇلنىڭ كۆپلىگەن ئۇرۇقلىرى ئۇنىڭ نەسلىدىن ئىدى. بۇ ئۈچ ئوغۇلدىن بولغان ئەللەرنىڭ بارچىسىنى نىرۇن دەپ ئاتايىتى. نىرۇننىڭ مەنسى — تۇخۇم بارچىسى دېگەنلىك ئىدى. موغۇلنىڭ چۈشەنچىسى بويىچە بۇ يورۇق نۇردىن پەيدا بولغان. بۇدانجىرنىڭ ئىككى ئوغلى بار ئىدى. چوڭىنىڭ ئېتى بۇقا، كىچىكىنىڭ ئېتى توقا ئىدى. توقادىن نەسل قالغىنى مەلۇم ئەمەس. بۇدانجىر ئۆلگەندىن كېيىن بۇقانى خان قىلىپ كۆتۈردى. بۇقانىڭ دۇتۇمان ئاتلىق بىر ئوغلى بار ئىدى. ئاتىسى ئۆلگەندىن كېيىن دۇتۇماننى خان قىلدى. دۇتۇماننىڭ توققۇز ئوغلى بار ئىدى. سەككىزىنى جالايرلار ئۆلتۈرۈۋەتتى. ئۇنىڭ تارىخىنى يۇقۇرىدا جالايرلار ئېلىنىڭ زىكرىدە بايان قىلدۇق. چوڭ ئوغلىنىڭ ئېتى قايدۇ ئىدى. ئۇ قىرغىندا ئامان قالدى. دادىسىنىڭ ئورنىغا خان بولۇپ ئولتۇردى. ئۇنىڭ ئۈچ ئوغلى بولدى. چوڭى بايسىنقۇر، ئىككىنچىسى جىرقالانقۇم، تايچۇت ئېلى شۇنىڭ نەسلىدىن ئىدى. جىرقالانقۇمنىڭ چوڭ ئوغلىنىڭ ئېتى مۇرقادۇكۇچنا، ئۇنىڭ ئوغلى مامقاي خاقان. ئۇنىڭ ئوغلى قاداي تەيشى، قاداي — موغۇل ئىسمى، تەيشى — خىتايچە سۆز، مەنسى خۇش ئاۋاز كۈيىچى دېگەنلىك، كىمدە كىم ھاپىز بولسا، ئۇنى تەيشى دەيدۇ. ئۇنىڭ ئوغلى ئورال، ئۇنىڭ ئوغلى يارغۇتاي، لەقىمى قىرىلتۇق ئىدى. ئۆزبېك ئاش يىگەندە ئاش تامىقىدىن ئۆتمەي، تۇرۇپ قالغان كىشىنى قىرىلدى دەيدۇ. بۇ كونا تىلدا كۆپ يىدى، يەنى تامىقىغا تۇرۇپ قالغۇچە يېدى دېگەنلىك بولدى. قىرىلتۇق — قىرىلغۇچى دېگەنلىك بولدى. قىرىلتۇق يارغۇتاي تايچۇت ئېلىگە باش بولۇپ چىڭگىزخان بىلەن كۆپ ئۇرۇشتى. يارغۇتاي قىرىلتۇق ئىدى. ئۈچىنچى ئوغلىنىڭ ئېتى چەۋچىن، چەيقۇت ئېلى، ئەرتېگىن ئېلى شۇ كىشىنىڭ

نەسلىدىن ئىدى. قايدۇخان ئۆلگەندىن كېيىن ئوغلى جىرقالانقۇم ئۆگەي ئانىسىنى ئالدى. ئۇنىڭدىن ئىككى ئوغۇللۇق بولدى. چوڭنىڭ ئېتى كاندۇچەنە، كىچىكىنىڭ ئېتى ئۆلكۈچىنچەنە ئىدى. چەنە موغۇلچە بۆرە دېگەن سۆز. يەنى كاندۇچەنە — ئەركەك بۆرە، ئۆلكۈچىنچەنە — ئۇرغاچى بۆرە دېگەنلىكتۇر. بۇنىڭ ئوغۇللىرى كۆپ بولغاندىن كېيىن چاناس، دەپ ئاتىدى. بىراق بۇ بۇرۇنقى نۇكۇز ئەمەس ئىدى. بۇرۇنقى نۇكۇزنىڭ ئېتى ئەل ئىچىدە يوقاپ كەتكەنىدى. چوڭ ئوغلى بايسىنقۇرنى خان قىلدى. ئۇ ئەقىللىق، ئادىل، ياخشى پادىشاھ ئىدى. كۆپ ئەللەرنى ئۆزىگە بېقىندۇرۇپ، دوستلارغا ياخشىلىق قىلىپ، دۈشمەنلىرىگە يامانلىق قىلىپ، بىرنەچچە يىل پادىشاھلىق قىلغاندىن كېيىن، تۇمەننى ئۆز ئورنىغا ئولتۇرغۇزۇپ قويۇپ ئۇزاق سەپەرگە كەتتى.

تۇمەنخاننىڭ زىكرى

تۇمەنخان ئۇلۇغ پادىشاھ بولدى. موغۇلنىڭ بارچە نىرۇن ئۇرۇقلىرىغا كۆپ يىللار پادىشاھلىق قىلدى. ئۇنىڭ زامانىدا ئەل دۆلەتلىك ۋە تىنچ ئىدى. ئۇنىڭ توققۇز ئوغلى بار ئىدى. بەزى ئوغۇللىرىدىن بىر ئۇرۇق، بەزىلىرىدىن ئىككى ئۇرۇق ۋە بەزىلىرىدىن ئۈچ، تۆت ئۇرۇق بولدى. بۇ توققۇزنىڭ ئىچىدە قابىل ۋە قاقچۇلى ئاتلىق ئىككىيلەن ئېگىز ئىدى.

چوڭ ئوغلىنىڭ ئېتى چاقسۇ، ئۇنىڭ ئۈچ بالىسى بار ئىدى. چوڭ ئوغلىنىڭ ئېتى تۇياقتىن، ئىككىنچىسىنىڭ ئېتى ئۇرۇت، ئۈچىنچى ئوغلىنىڭ ئېتى مانقىت. بۇ ئۈچەيلەننىڭ ئەۋلادلىرى ئۈچ ئۇرۇق ئەل بولدى. ئىككىنچى ئوغلى يارىمىشىر بۇقانىچۇ. ئۇنىڭدىن تۇغۇلغانلىرى بىر ئۇرۇق ئەل بولدى. ئۈچىنچى ئوغلىنىڭ ئېتى قاقچۇلى. ئۇنىڭ ئوغلىنىڭ ئېتى ئەردامچى بارلاس ئىدى. بارچە بارلاس ئېلى ئۇنىڭ نەسلىدىن. ئاقساق تېمۇر شۇ ئۇرۇقتىن ئىدى. بارلاسنىڭ مەنسى --- سىپاھلار دېگەنلىك. تۈركچىسى چېرىك باشلاپ يۈرىدىغان كىشى دېگەنلىك بولدى.

تۆتىنچى ئوغلىنىڭ ئېتى سامقاچۇن. يېدۇركىن ئۇرۇقى ئۇنىڭ نەسلىدىن. بەشىنچى ئوغلىنىڭ ئېتى باتكۈلكى. بارچە بۇدات ئۇرۇقى ئۇنىڭ نەسلىدىن. ئالتىنچى ئوغلىنىڭ ئېتى قابىلخان. كۆپلىگەن ئەللەر قابىلخاننىڭ ئوغلىلىرىدىن پەيدا بولغان. چىڭگىزخان ۋە كۆپ ئەللەر بۇ قابىلخان ئوغلىلىرىدىن تۈرەلگەن. تەڭرىم بۇيرۇسا ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى

تېگىشلىك يەردە ئېيتىمىز. يەتتىنچى ئوغلىنىڭ ئېتى ئودۇربايان. كىيىقۇم ئۇرۇقى ئۇنىڭ نەسلىدىن. سەككىزىنچى ئوغلىنىڭ ئېتى بۇلجار دۇغلان. موغۇل ئاقساقى دۇغلان دەيدۇ. بۇلجارنىڭ بىر پۇتى ئاقسايىتى. بارچە دۇغلان ئۇرۇقى ئۇنىڭ نەسلىدىن. توققۇزىنچى ئوغلىنىڭ ئېتى چىنتاي. بارچە يېسۇت ئۇرۇقى ئۇنىڭ نەسلىدىن. چىنتاي بارچىسىنىڭ كەنجىسى ئىدى، كەنجىنى موغۇل ئوتچىكىن دەيدۇ. ئوتچىكىننىڭ مەنسى ئوت ئىگىسى دېگەنلىك بولىدۇ. باشقا ئوغۇللىرىنى ئۆيلەپ بولغاندا ئۆيدە پەقەت كەنجىسى قالىدۇ. ئاتىسىنىڭ ئوتچىكىننىڭ ئىگىسى بولىدۇ. كەنجى ئوغۇلنى موغۇلنىڭ رەسىم-قائىدىسىدە ھەممە ئوغۇللاردىن ئارتۇق ئىززەتلەيدۇ. چىنتاي ئوتچىكىندىن تۇغۇلغان ئوغۇللار باھادىر ۋە تۇغۇشلۇق بولدى. چىڭگىزخان ماۋرا ئۇننەھىرگە كەلگەندە چىننۇيان دېگەنگە ئوتتۇز مىڭ كىشى بېرىپ، سۇلتان مۇھەممەت خارەزىمىشاھنىڭ كەينىدىن ئەۋەتتى. ئۇ سۇلتان مۇھەممەت شاھنىڭ بالا-چاقىسىنى، خەزىنىسىنى ئېلىپ ئىران، ئەزەربەيجان، گۇرجىستاننى ئېلىپ، تۆمۈر قاپقىدىن ئۆتۈپ داغىستان، چېركەس ۋە قىپچاقلارنى قىرىپ، ئاتىل ۋە يايىق سۇيىدىن ئۆتۈپ، تۆت يىلدا چىڭگىزخان قايتقاندا ئالاتاغدا ئۇنىڭغا كېلىپ قوشۇلدى. چىن چىنتاي نەسلى ۋە يېسۇت ئۇرۇقىدىن ئىدى.

تۇمەنخان ئۆلگەندىن كېيىن ئوغلى قابىلى خان قىلدى. ئۇنىڭ ئالتە ئوغلى بار ئىدى. چوڭىنىڭ ئېتى ئوكىن يارتاق، ئىككىنچىسىنىڭ ئېتى بەرتەن باھادىر، ئۈچىنچىسىنىڭ ئېتى قۇتۇقتۇ مانگۇ، تۆتىنچىسىنىڭ ئېتى قادان باھادىر، بەشىنچىسىنىڭ ئېتى قۇتلاخاقان، ئالتىنچىسىنىڭ ئېتى بۇدات قىيات. قىياتنىڭ مەنسىنى يۇقۇرىدا ئېيتتۇق، يەنە ئېيتىپ ئۆتتىمىز، موغۇللار تاغدىن كەلگەن سەلى قىيان دەيدۇ. قىيات ئۇنىڭ كۆپلۈك شەكلى. قىياتنىڭ ئەسلى مەنسى كۆپلۈك ۋە ئىلدام دېگەنلىك بولىدۇ. تاغدىن ئاققان سەل كۆپلۈك ۋە ئىلدام بولىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن شۇ ئاتنى قويغان. ئەركىنەقۇن ئىچىدە قىيان ئوغلىنىڭ قىيات دەپ ئاتىدى. كۆپ يىللار ئۆتكەندىن كېيىن ھەر جامائەت بىر ئەل ئېتىنى كۆتۈردى. شۇنىڭ بىلەن ئۆزلىرىنى بىراۋلار قۇنقىراتمەن، بىراۋلار قۇرلاسمەن، يەنە بىراۋلار دورمانمەن، دەپ ئاتاشتى. قىيات نامى ئەل ئىچىدە يوقاپ كەتتى. بۇنىڭدىن ئۈچ، تۆت مىڭ يىل ئۆتكەندە قابىلخاننىڭ ئالتە ئوغلى بولدى. ئالتىسى باھادىر، پەھلىۋان ۋە چاققان ئىدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلارنى قىياتلار دېدى. قىيات ئېلى ئۇلارنىڭ نەسلىدىن. قابىلخان ئۆلدى. ئۇنىڭ ئوغلى بەرتەننى خان قىلىپ كۆتۈردى. ئۇنىڭ تۆت ئوغلى بار ئىدى. چوڭىنىڭ ئېتى مۇنگۇداي، ئىككىنچىسىنىڭ ئېتى بۈكەن تەيشى، ئۈچىنچىسىنىڭ يېسۇگاي (ياسۇخا) باھادىر، تۆتىنچىسىنىڭ

ئېتى دارىتاي ئىدى. بۇلاردىن بولغان بالىلارنىمۇ قىيات دېدى.

بەرتەنخان ئۆلگەندىن كېيىن ئوغلى يېسۇگاينى خان قىلىپ كۆتۈردى. يېسۇگاينىڭ بەش ئوغلى بار ئىدى. چوڭى چىڭگىزخان، ئاتىسى قويغان ئىسمى تېمۇچىن ئىدى. خان قىلىپ كۆتۈرگەندە چىڭگىز دەپ ئات قويدى. ئىككىنچىسى جۇچى قاسار، ئۈچىنچىسى قاجۇن، تۆتىنچىسى تامۇكا، بەشىنچىسى بىلگۇتاي ئوتچىكىن ئىدى. جۇچىنىڭ مەنسى مېھمان، قاسارنىڭ مەنسى ئەرەبىنىڭ سۇبۇئى، تاجىكىنىڭ داۋ دېگىنى يەنى بۆرە، يولۋاس، قاپلانغا ئوخشاش گۆشتىن باشقىنى يېمەيدىغان جانىۋار، دېگەن مەنىدە. يېسۇگاينىڭ بەش ئوغلى، شۇنداقلا نەسلىنىڭ كۆپرەكى ئاق سېرىق، كۆزلىرى شەھلا ئىدى. موغۇل شەھلانى بۇرچىغىن دەيدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن يېسۇگاي باھادىرنىڭ نەسلىنى بۇرچىغىن قىيات دەپ ئاتىدى. ئالانقۇۋا: ماڭا كېلىپ جۈپتە بولىدىغان ئادەمنىڭ رەڭگى ئاق سېرىق، كۆزلىرى شەھلا بولسەن دەيتتى. شۇنىڭ نىشانى توققۇز ئاندىن كېيىن چىقتى. بۇرچىغىننىڭ مەنسى شۇكى — كىشىنىڭ كۆزىنىڭ گۆھىرى قارا بولسا، ئېقى ئاق بولسا، كۆزىنىڭ گۆھىرى بىلەن كۆزىنىڭ ئېقىنىڭ ئارىسىدىكى قارا قىزىل بولسا ئەرەبلەر ئېنىق شەھلا دەيدۇ، موغۇل بۇرچىغىن دەيدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇرچىغىن قىيات دېدىلەر.